PROPRIUM SANCTORUM HISPANORUM,

Qui generaliter in Hiſpania celebrantur,
Ad formam Officij novi redactum,
Ex Apoſtolica Conceſſione, & Auctoritate
PII V. GREGORII XIII. SIXTI V.
CLEMENTIS VIII. & URBANI VIII.
Summorum Pontificum.

PARS HIEMALIS.

ANTVERPIÆ,
EX TYPOGRAPHIA PLANTINIANA.
M. DCC. XI.

GREGORIUS
PAPA XIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ASTORALIS Officij cura nos admonet, ut ea quæ magis conducere censemus, pro locorum & personarum qualitate concedamus. Sanè licet aliàs post Missalis & Breviarij ex decreto Sacri Concilij Tridentini editionem fel. rec. Pius V. Prædecessor noster, dilecti nobis filij Ludovici de Torres Malacitani, & Cameræ Apostolicæ Clerici, qui tunc ex Hispaniarum Regnis, ad quæ ab eodem Prædecessore pro certis gravibus negotiis ad Rempublicam Christianam spectantibus missus fuerat, Romam redierat, relatione audita, multas scilicet, ut ipse Ludovicus à viris gravissimis ad hunc effectum à charissimo filio nostro Philippo Hispaniarũ Rege Catholico deputatis acceperat, ex huiusmodi editione subortas fuisse in illis partibus difficultates, ad eas tollendas nonnulla quoad Hispaniarum Regna prædicta, duxerit reformanda, & concedenda: nihilominùs quia, ut idem Ludovicus nobis retulit, re ipsa compertum est, adhuc aliqua ad Missalis & Breviarij impressionem, quæ in illa Provincia magnis impensis curantur, desiderari, Nos eius dictis certam adhibentes fidem, ad omnem scrupulum dimovendum, motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hæc, quæ sequuntur, declaranda duximus & concedenda. In primis illud nobis declarandum se offert, ex quo magna oriri poterat confusio. Cùm enim Prædecessor prædictus indistinctè concesserit, ut Ecclesiæ Hispaniæ possint celebrare Officia propria Sanctorum illius Provinciæ, illique plures sint numero, ex hoc sequebatur, ut Officium maioris partis Feriarũ anni omitteretur, & ordo Breviarij ferè subverteretur. Nos huic incommodo occurrere volentes, & Prædecessoris prædicti mentem sano modo interpretantes, declaramus, unamquamque Hispaniæ Ecclesiam eorum tantùm Sanctorum, qui in Breviario non sunt descripti, Officia propria celebrare posse, qui vel illius Diœcesis sunt naturales,

vel eius Ecclesiæ seu Diœcesis sunt Patroni, vel eorum corpora, seu notabiles Reliquiæ in ea Ecclesia seu Diœcesi requiescunt. De aliis verò Sanctis, etiam si sint naturales, vel Patroni alterius Diœcesis, etiamsi illorum corpora, vel notabiles Reliquiæ in aliqua Ecclesia alterius Diœcesis requiescant; non celebretur Officium proprium, sed servetur ordo Breviarij Romani. Et quo die celebrabitur festivitas Patroni unius Diœcesis, Religiones omnes teneantur eodē die in suis Ecclesiis, intra limites illius Diœcesis existentibus, eamdem festivitatē celebrare; & in hoc cum Ecclesia matrice se conforment. Item volumus, quòd festivitates sequentes sint in tota Hispania generales; ita quòd omnes Ecclesiæ & Religiones existentes in illa Provincia recitent de illis, & celebrent propria illorū Officia, quæ sunt, festivitas Expectationis Dominæ nostræ, quæ celebratur die xviij. mensis Decembris. Et quoniam dicta die iuxta Breviarium Romanum Feria habet Antiphonas proprias ad Laudes, ne Antiphonæ prædictæ omittantur, & ut festivæ singulis annis in illa Provincia decantentur; mandamus, quòd dictæ Antiphonæ feriales, quæ in die, in qua Officium Expectationis celebratur, dicendæ essent, reponantur die xvi. Decembris, omissa ea quæ ad Canticum dicitur, cuius loco dicatur ea quæ ad Canticum ponitur in Psalterio: & idem fiat de Antiphonis in die sancti Thomæ occurrentibus, reponendis in Sabbato, quando Festum Expectationis huiusmodi in Sabbato venerit, ut scilicet Antiphonæ in die sancti Thomæ occurrentes, tunc reponantur xvi. Decembris, dempta ea quæ dicitur ad Canticum, ut suprà. Item festivitas Triumphi sanctæ Crucis, quæ celebratur die xvi. Iulij. Item festivitas sancti Ildefonsi Archiepiscopi Toletani, Confessoris. Item festivitas sancti Isidori Archiepiscopi Hispalensis, pro quo celebretur Officium Doctoris & recitetur Credo in celebratione Missæ. Insuper celebretur festivitas sanctæ Annæ matris beatæ Mariæ Virginis in omnibus locis ubi fuerit Ecclesia vel Capella dictæ Sanctæ ad præsens, vel ubi ædificabitur Ecclesia in futurum. Item concedimus quòd quælibet Ecclesia & Monasterium Hispaniæ, habens aliquas Reliquias insignes, puta caput, brachium, vel crus alicuius Sancti, etiam alienigenæ, non existentis in Breviario, vel de quo in dicto Breviario fit tantùm cōmemoratio, possit illius festivitatem celebrare, & Officium Duplex facere

facere, & de alio Sancto eodem die occurrenti, si fuerit Simplex, fiat commemoratio: si verò fuerit Duplex, vel Semiduplex, transferatur in primam diem simili Festo non impeditam. Et quoniam in Regno Castellæ in pluribus Ecclesiis celebratur die xxx. Decembris Translatio sancti Iacobi Apostoli Hispaniarum Patroni, præcipuum Duplex, & in Breviario ponitur die xxix. festivitas sācti Thomæ Archiepiscopi Cantuariēsis & Martyris, Semiduplex, & in anno, quo festivitas sancti Thomæ occurrit in Dominica, iuxta regulā Breviarij transfertur in diem sequentē; quo die in eo Regno celebratur supradicta festivitas sancti Iacobi, posteaque per plures dies nō venit aliqua dies vacua, in qua possit celebrari festivitas prædicti sancti Thomæ; volumus, ut in eo anno festum ipsum sancti Thomæ transferatur ad primā diem Duplici non impeditam, quæ erit Vigilia Epiphaniæ, & tunc de Vigilia fiat tantùm commemoratio: ad Vesperas autem Epiphaniæ nulla fiat commemoratio de festo sancti Thomæ prædicti. Cùm verò in Ecclesiis & Regionibus Hispaniæ vigeat consuetudo, quòd diebus Paschalibus & Festivitatibus maioribus celebret Missam Conventualē Antistes, vel alia persona principalis, & regula Missalis ordinet, quòd omnibus diebus Dominicis infra annum Sacerdos, qui celebraverit Missam Conventualem, exeat ante celebrationem Missæ cum pluviali, vel cappa, & cum ministris ad incipiendū in Altari maiori Antiphonam Asperges, & aspergendum aquam benedictam populo; cōcedimus, quòd Antistes seu alia persona principalis celebrans Missam Conventualem, præmissa facere non teneatur, sed illa facere possit quilibet alius simplex Sacerdos eius loco; & quòd talis Sacerdos non deferat pluviale, sed albam, & stolam, vel superpelliceum, & stolam; nec procedat associatus cum ministris, sed solùm cum Acolythis. Hæc autem omnia, & singula, Breviarium & Missale cōcernentia, per fel. rec. Pium V. & Nos concessa pro Hispaniarum Provinciis, volumus, ut intelligantur etiā concessa Ecclesiis insularum, & terræ firmæ Indiarum dicto Regi Catholico subiectarum. Et insuper statuimus, quòd Missæ Sanctorum, quæ iuxta Motum proprium dicti Pij V. in Missali Romano in Hispaniis imprimendo possunt imprimi, non in corpore, sed in fine dicti Missalis imprimantur. Et ita per præsentes Apostolica auctoritate declaramus, statuimus, concedimus, & indulge-

dulgemus: Non obstantibus præmissis, & litteris prædecessoris prædicti in Breviario & Missali, ac Regulis sub Rubricis generalibus cum ipsismet Breviariis & Missalibus impressis: nec non omnibus & singulis in eis contentis prohibitionibus, clausulis, derogationibus, & decretis. Quæ omnia Nos ad effectum præsentium in dictis Provinciis locum sibi nõ vendicare decernimus, ac aliis, quæ dictus prædecessor in suis litteris obstare non voluit, ceterisque contrariis quibuscumque. Vt autẽ præsentes litteræ omnibus innotescant, volumus, & districtè præcipiendo, omnibus & singulis librorum impressoribus in partibus illis consistentibus mandamus, ut illas in cuiuslibet Missalis & Breviarij principio imprimant, & imprimi curent; aliàs illi non appositis & impressis præsentes nemini suffragentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. *Decembris.* M. D. LXXIII. *Pontificatus nostri anno primo.*

Cæs. Glorierius.

DECRETUM PRO HISPANIS.

NOmine nationis Hispanorum supplicavit Doctor Michaël de Erze, præcipi ubique locorum, ubi celebratur festum Translationis Corporis sancti Iacobi Apostoli de Ierosolymis ad Hispaniam sub die 30 Decembris, celebrari debere tam in Officio quàm in Missa, & tam per Sacerdotes sæculares quàm per regulares, cum propria Oratione inferius describenda, dictamque Orationem pro festo dictæ Translationis imprimi etiam mandari.

ORATIO.

DEus, qui dispositione mirabili corpus beati Jacobi Apostoli tui de Jerosolymis ad Hispaniam transferri, & in Compostella gloriosè sepeliri voluisti: concede, quæsumus, ut ejus meritis & precibus in cælesti Jerusalem collocari mereamur. Per Dominum.

Sacra Rituum Congregatio petita concessit: & ita ab omnibus ubique locorum prædictum festum Translationis celebrantibus inposterum cum prædicta Oratione propria servari mandavit, hac die V. *Martij,* M. DC. XXXIII.

C. Episcopus Portuens. Card. Pius.

Loco ✠ sigilli.

Julius Rospigliosus Secret.

PRO-

PROPRIUM SANCTORUM HISPANORUM

FESTA DECEMBRIS.

DIE IX. DECEMBRIS.

In festo S. Leocadię virginis & mart. Patronæ Toletanæ.

Duplex.

In primis Vesperis extra Diœcesim Toletanam Officium fit de Conceptione beatæ Mariæ. Duplex, cum commem. S. Leocadiæ virginis & martyris, Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corônam, quam tibi Dóminus præparâvit in ætérnum. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procêde, & regna.

Oratio.

BEátæ Leocádiæ vírginis & mártyris tuæ, quæsumus Dómine, précibus & méritis adjuvêmur: ut quæ pro tui nóminis confessiône cárceres & mortem pértulit, suo nos patrocínio ab ætérno cárcere defêndat. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

Si festum Conceptionis venerit in Dominica, transfertur in Feriam iij. & tunc in primis Vesperis S. Leocadiæ omnia de ipso Festo, ut in Communi Virginis & Martyris præter Orationem; & fit commemoratio Dominicæ.

In secundis autem Vesperis omnia de festo Conceptionis, cum commem. S. Leocadiæ, & Feriæ.

Ad Matutinum omnia dicuntur de Communi Virg. & Mart. præter Lectiones, quæ assignantur propriæ.

In primo Nocturno. Lectiones. Confitêbor tibi Dómine Rex. de Communi Virginum & martyrum.

In secundo Nocturno.

Ex Breviariis, Martyrologiis, & Historiis antiquis.

Lectio iiij.

LEocádia virgo Toletâna nóbilis génere, sed nobílior Christiána pietâte, eo témpore martyrium passa est, quo Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus, tam dira in Dei Ecclésiam persecútio commôta est, ut ubîque géntium conquisiti Christiáni, aut Christi fidem abnegâre, aut mortem subîre cogeréntur. Ad quam crudelitâ-

litâtem exercéndam, & veri Dei cultum in Hispánia extinguéndum, missus est ab Imperatóribus Daciânus præses. Qui multis civitátibus ejus Províncíæ Mártyrum sánguine consecrátis,ubi Tolêtum venit, Leocádiam ad se accersiri jubet, eámque blandítiis primùm delinîre aggréditur: deínde étiam terróribus,ac modis ómnibus de propósito coléndæ Christiánæ religiônis dedúcere conâtur. Cujus ímpiam oratiônem Leocádia detestâta, in víncula conjícitur, ut aut senténtiam mutet, aut vim immánium tormentôrum experiâtur.

℟. Propter veritâtem, & mansuetúdinem,& justítiam: * Et dedûcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procêde, & regna. Et dedûcet.

Lectio v.

Cum autem in custódiam virgo deducerêtur, Deo húmili corde grátias egit, quòd pro Christo fundéndi sánguinem sibi occasiônem obtulísset. Convérsaque ad eos, qui se lácrymis prosequebántur,plácido vultu: Eja, inquit, Christi mílites, congratulámini mihi: quóniam digna hábita sum pro nómine Jesu contuméliam pati. In tetro cárcere diu jácuit, donec audítis sævíssimis tormentôrum genéribus, quibus Daciânus permúltos Christiános excruciátos necáverat, pio dolôre commôta, flexis humi génibus, Deum precâta est, ut se, (si ita expedîret) è custódia córporis edúceret ad confiténdum nómini ejus: exauditâque à Dómino,squalôre conféćta, impollûtum spíritum in oratiône Deo réddidit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitâtem; * Proptéreà unxit te Deus,Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vj.

Leocádiæ ígitur corpus honorífice à Christiánis in subúrbio Toletáno sepelîtur.Ubi pósteà,& in loco ubi mórtua est, duæ Ecclésiæ Collegiátæ,& tértia item Parochiâlis in ædibus; in quibus habitâvit, ejus nómine dedicátæ étiam nunc extant.Quibus tantus honor Gothôrum témpore est hábitus, ut in eis potíssimum multa concília Toletâna eâque frequentíssima hábita; & sanctíssimi Archiepíscopi Toletáni, Eugénius Tértius, Ildefónsus, & Juliânus in Leocádiæ Basílica, propter vírginis reveréntiam, sepúlti sunt. Hæc sanctíssi-

ctíssima virgo post mortem è túmulo surréxit, & Reccesvíntho rege præsénte, & magna hóminum multitúdine, beáto Ildefónso appáruit, ejúsque stúdium in gloriosíssimam vírginem Maríam commendâvit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatiône. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procêde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélij secúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælôrum decem vírginibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homilîa S. Isidóri Archiepíscopi Hispalénsis.

Lib. Sententiarum, cap. 40.

VIrgo carne, non mente, nullum præmium habet in repromissiône. Unde & insipiéntibus virgínibus Salvâtor in judício véniens dicit: Amen, dico vobis, néscio vos. Ubi enim júdicans mentem corrúptam invénerit, carnis proculdúbio incorruptiônem damnâbit. Nihil prodest incorrúptio carnis, ubi non est intégritas mentis. Nihílque valet mundum esse córpore eum, qui pollûtus est mente.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invênit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introîvit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est. Ecce sponsus venit, exîte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viij.

MUlti sunt reprobôrum qui carnâlis corruptélæ contágium nésciunt. Qui sicut infœcúndi sunt córpore, ita stériles manent mente, operísque boni fœcunditâte. Qui rectè de virginitâte gaudérent, si áliis pravis opéribus non inservírent. Qui continéntiam profitêtur, & ab áliis terrénis desidériis non subtráhitur, quamvis hunc luxúria carnis non pólluat, divérsa tamen mundánæ conversatiônis operátio máculat.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exîte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptâte vestras lámpades. Ecce sponsus venit. Glória Patri. Ecce sponsus venit.

Lectio ix.

Virgines de suis méritis gloriántes, hypócritis comparántur, qui glóriam boni óperis foris áppetunt, quam intra consciéntiam húmiles habêre debuérunt. Tales ígitur ad promíssa cæléstia non pervéniunt: quia ipsæ sibi virginitâtis præmium per elatiônis vítium áuferunt. Hoc est enim in Euangélio non habêre vírgines in vasis óleum, id est, non servâre intra consciéntiam boni óperis testimónium, sed in fácie gloriári apud hómines, non in corde apud Deum.

Te Deum laudâmus.

Ad Laudes & per Horas de Communi Virginum & Martyrum.

Oratio ut suprà.

Et fit commem. Octavæ, & Feriæ.

In secundis Vesperis fit commemoratio S.Eulaliæ, ut infrà.

DIE X. DECEMBRIS.

In festo S.Eulaliæ Emeritensis virginis & martyris.

Semiduplex.

Omnia sumuntur de Communi unius Virginis & martyris, præter hîc expressa.

Pro commem. S. Eulaliæ.

Aña. Beâta Eulália úngulis férreis usque ad ossa dilaniâta, læto ore notas númerans, dicêbat: Nunc Christe Jesu in meo córpore his notis fórtiùs inscríberis. Delé-ctat me hos ápices légere, qui tua trophæa, noménque tuum sánguinis púrpura scripta loquúntur. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procêde, & regna.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: da nobis in festivitâte sanctæ Vírginis & mártyris tuæ Euláliæ cóngrua devotiône gaudêre, ut & poténtiam tuam in ejus passiône laudêmus, & promíssum nobis percipiâmus auxílium. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Octavæ Conceptionis beatæ Mariæ virginis, & Feriæ, ac sancti Melchiadis Papæ & martyris.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem vírginum Dóminum, * Venîte adorêmus. Psalmus. Venîte exultêmus.

Hymnus.

Infremit Prætor, rabiéque frendet,
Vérbera inténtat, móveant puéllam
Cuncta, frustrà, fórtior & resistit
Ipsa tyránno.

U n-

U ngulæ carnes lániant cruéntæ;
Virgo ſed plagas númerans hiulcas,
Gaudet, & Chriſti célebrat triúmphos
Voce ſonóra.
P ræſtet inſcríptos ápices notâre
Púrpura tinctos, quibus exarántur
Nóminis magni alma tui trophæa
Máxime Chriſte.
I nquit: At Prætor fúriis prehénſus
Bálneat fervénte óleo mamíllas;
Calce, tum rivis férvidis aquârum
Corpus adûrit.
A ttamen calce, ex líquido vè plumbo,
Nulla nec parva Euláliam favílla
Lædit, expérta ómnia temperâta
Virgo decôra.
S it decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúſque Virtus,
Spíritus ſemper Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

In primo Nocturno, Aña. Beâta Eulália Deo timorâta, mente & córpore caſta, ac Religiône pudíca, docebâtur à Donáto Presbytero. Pſalmus. D ómine Dóminus noſter. cum reliq. de Communi Vírginum. Aña. Ab infántia rudiméntis Chriſti confitéri docebâtur. Pſalm. Cæli enárrant. Antiphona. Annos adoleſcéntiæ penè ingréſſa fidem, quam ſancta devotiône concéperat, ánimo fortiôre ſervabat. Pſalmus. D ómini eſt terra. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próſperè procêde, & regna.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

℟. j. Diem feſtum ſacrátæ Vírginis Euláliæ celebrêmus: quáliter paſſa ſit ad memóriam revocêmus: tértio décimo ætâtis anno, mortem ſuperándo, vitam invênit.* Quia ſolum vitæ diléxit auctôrem. ℣. Infántia quidem computabâtur in annis; ſed erat ſenéctus mentis imménſa. Quia ſolum.

℟. ij. Ab ipſa infántia Chriſti fidem edócta, non ſolùm exáctè ritus Chriſtiános ſervâbat, verùm dari ſibi occaſiônem expetêbat, qua per martyrium ad cælum poſſet evolâre. * Quia fidem, quam ſancta devotiône concéperat, ánimo fortiôre ſervábat. ℣. Hæc eſt virgo ſápiens, & una de número prudéntum. Quia fidem.

℣. iij. Euláliam patérna cura ob metum persecutiônis in villa tenêbat abscónditam, thoro dicâtam, & váriis crepúndiis, ut custódiam delinîret, oblátis, quæ ómnia repúlerat. * Quia Christo sponso suo se totam devóverat. ℣. Hæc est, quæ nescîvit thorum in delícto, habêbit fructum in respectiône animârum sanctârum. Quia Christo. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno, Aña.

Virgo magnánima nocte consúrgens, læta progrédiens, ardénti desidério ad martyrium properâbat. Psalm. Eructâvit cor meum. Aña. Nocte viam secûta virgo, lucem hábuit pro duce, & diem méruit. Psalm. Deus noster refúgium. Aña. Convirgináli suæ Júliæ comitánti dixit: Notum sit tibi Dómina soror, quia etsi novíssima vado, prior pátiar. Psalm. Magnus Dóminus. ℣. Adjuvâbit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Lectio iiij.

EUlália Virgo, Libérij nóbilis Emeriténsis civis filia, à Presbytero Donáto fidem Christi edócta, patérna cura, ob metum persecutiônis sub Maximiáno Imperatôre in loco, qui dicebâtur Porcejána, & paréntis possessio erat, in finibus Provínciæ Béticæ prope Eméritam milliário trigésimo custodiebâtur cum Felîce Confessôre, & Júlia Vírgine, aliísque Deum timéntibus. Adeò siquidem ejus viri boni præcéptis Eulália sitiénter adhæsit, ut non Christiános solùm exáctè ritus servâret, verùm dari sibi occasiônem expéteret, qua per martyrium posset ad cælum evolâre. Audiens autem Daciânum multos Christianôrum torméntis afficere ob Christi nomen, egréssa domo nocte, pédibus per ínvia pergens, unà cum Júlia sibi convirgináli (quæ étiam eódem die martyrium passa est) in civitâtem devênit.

℟. Audiens Eulália sævítiam tyránni, & Christianôrum cruciátus, latíbula perôsa noctu septa, claustraque fugax áperit, & iter ingréditur per ínvia, & vépribus oblîta loca. * Angélico tamen comitâta choro, & luce cælitus demíssa. ℣. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invênit: lucérna pédibus meis verbum tuum, & lumen sémitis meis. Angélico.

Lectio v.

CIvitâtem autem ingréssa, ad Tribûnal Calphurniáni, quem Legâtum in Urbe Emérita Daciânus relíquerat,

rat, accédens, increpâre cœpit illíus sævítiam, & insániam; quòd Deum verum coléntes supplíciis vexâret, & dæmonum simulácra cólere fáceret. Quam Preses áudiens, primùm verbis demulcêre aggréditur, ne in tam ténera ætáte (tertiumdécimum enim annum agêbat) vitam pérdere vellet. Adhortabâtur étiam, ut diis incénsum adolêret. Quod beáta Virgo rénuens fústibus cæditur, & úngulis ab utróque látere, usque ad ossa dilaniátur. In quo tormento Virgo læto ore notas númerans, in hæc verba prorúpit: Scríberis ecce mihi Dómine: quàm juvat hos ápices légere, qui tua, Christe, trophæa notant; noménque tuum elíciti sánguinis purpúra lóquitur.

℟. Beáta Eulália lætíssimè, & constánter festinâbat ad martyrium: * Quasi ad épulas invitâta: & agônem suum Dómino précibus commendàbat. ℣. Nobílibus orta natálibus ab ignóbili gaudens trahebátur ad martyrium. Quasi.

Lectio vj.

AD hæc insániens Præses, jussit eam collo tenus in vivam calcem immérgi, aqua superinfúsa, ipsámque Vírginem liquefácto plumbo perfúndi. Verùm cùm nec ardor ille Euláliæ nocêret, novíssimè in equúleo exténditur, & ardéntibus fácibus, lampadibúsque látera ejus adurúntur, quarum flammam in caput, & fáciem involitántem Virgo apérto ore haurit: Undè progrédiens colúmba candidíssima in cælum, spectántibus cunctis, evolâvit quarto Idus Decémbris. Lictóribus autem fugiéntibus, sancto córpore in equúleo relícto magna nivis cópia descéndit, quæ forum, corpúsque virgíneum vice líntei cándidi tegêbat. Inde clàm à Christiánis ablátum sepultúræ tráditum est, & in Hispaniârum devastatiône à Sarracénis, in Oveténsem Ecclésiam translátum est: ubi magna cum veneratiône cólitur. Eamque Urbânus Octâvus Póntifex Máximus in Patrônam perpétuam dicti Episcopátus Oveténsis concéssit, anno incarnatiônis Dómini millésimo sexcentésimo trigésimo nono.

℟. Ad passiônem ducta Eulália tyránno dixit: quid perséqueris Christiános, & níteris in vanum pérdere Vírginem Dei? * Dóminus me docet in veritâte sua: ídeò non sedúces adolescéntiam meam. ℣. Ego annôrum sum trédecim, putásne ætátem meam tuo posse terrôre turbári? Dóminus me docet. Glória Patri. Dóminus

In tertio Nocturno, Aña. Dóminus docét me in veritâte sua: ídeò non sedúces adolescéntiam meam. Psalmus. Cantâte Dómino. Antiph. Terrénæ vitæ blandiméntis non deléctor, álteram beâtam spero vitam. Psalm. Dóminus regnâvit, exúltet terra. Aña. Hábeo sponsum dívitem, immortâlem, qui te tuósque perdet. Psalm. Cantâte Dómino. ij. ℣. Elêgit eam Deus, & præelêgit eam. ℟. In tabernáculo suo habitâre facit eam.

Lectiones de Homilia S. Gregorij Papæ in Euangelium. Símile erit regnum cælôrum decem virgínibus. ut in Communi Virginum.

℟. vij. Divérsis tormentôrum genéribus macerâta, pendens in equúleo super his ómnibus gloriabâtur Eulália, commémorans se ipsam in quibus se ab infántia præparáverat. * Omnibus se audiéntibus exhórtans dicêbat. ℣. Credi opórtet unum & verum Deum Patrem cæléstem, & Jesum Christum Fílium ejus omnipoténtem, cum Spíritu sancto adorándum; qui est benedíctus in sæcula. Omnibus.

℟. viij Ardéntibus fácibus, lampadibúsque ejus látera aduréntibus, eârum flammam in caput & fáciem involitántem ore apérto hausit virgo. * Ex quo pródiens colúmba candidíssima, expectántibus cunctis in cælum evolâvit. ℣. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amîca mea, colúmba mea, formôsa mea, & veni. Ex quo. Glória Patri. Ex quo.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

Beâta Eulália fide plena, spe intrépida, charitâte flagrans ad martyrium spontè festinâbat. Psalm. Dóminus regnâvit. cum reliquis de Dominica. Aña. Crudélibus lacerâta verbéribus, fortióri ánimo Prætôris sævítiam, & Cæsaris vanam religiônem increpâbat. Aña. Tamquam aurum in fornâce probâta, laudes Dómino decántans, incólumis exîvit à flammis. Aña. Benedîco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum nec vérbera, nec ignis, nec calx, nec plumbum nocuêre córpori meo. Aña. Qua Spíritus sanctus spécie apparêre non dedignâtur, Eulália spíritus ad cæléstem paradîsum evolâvit.

Capitulum. 1. Cor. 10. d

Fratres, Qui gloriâtur, in Dómino gloriêtur, non enim qui seípsum comméndat, ille probâtus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Hymnus.

Lampades postrémò Vírgini ligátæ
Applicat, quæ ignem caput occupántem
Transfert in pectus, hiantéque ore
Hausit apérto.

Spíritus formam récipit colúmbæ,
Quæ volans cælum pénetrat corúscum:
Cóntremit lictor fúgiens, relícto
Córpore solo.

Membra tam sævè lacerâta nuda
Cóntegit cælum nive decidénte:
Donat hæc pura Attálicos amíctus
Artubus almis.

Virgo, quæ est firma Eméritæ colúmna,
Astures fortes fáveas benígna:
Quì tibi semper réferant Patrónæ
Omnia fausta.

Audias quod nos férimus lubénter
Súpplices votum: récipe & secúnda
Témpora indúlge, ut tibi personêmus
Cármina sancta.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus,
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Beâta Eulália, dum lampádibus ardéntibus urerêtur, Prætóri dixit: Assum est jam corpus meum, jube sale conspérgi; ne cælésti sponso insipidum præparas holocáustum.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut suprà. 10.

In secundis Vesperis, Aña. Beâta Eulália. cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Virginum.

A Capitulo fit de S. Damaso Papa & Confessore, cum commem. S. Eulaliæ. Aña. Ad conspéctum colúmbæ prodeúntis ab ore beátæ Euláliæ, pávidi fúgiunt lictóres, relícto corpúsculo nudo, quod nix è cælo súbitò demíssa, vice lintéoli candidíssimi opéruit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. ut suprà 10.

Deinde fit comm. Octavæ Conceptionis, & Feriæ.

Quando Festum S. Eulaliæ transfertur, in utrisque Vesperis

Hymnus.

Hymnus.

Virginis laudes cánimus pudícæ,
Mille quæ sertis redimíta frontem,
Dúplices palmas méruit reférre
Sánguine partas.

Tecta festîna egréditur patérna;
Nec timet noctem, pavet aut tenébras;
Prævia sed luce áperit rubêta
Cælicus ordo.

Intrat & passu Eméritam velóci;
Júdicis durum stetit ad tribûnal,
Arguens cæcas venerâre gentes
Númina vana.

Dúlcibus verbis studiísque tentat
Prætor emollîre ánimum puéllæ,
Offerat saltem pia thura Divis,
Cæsari placens.

Illa falláces rénuit loquélas:
Nulla promíssa alliciunt, iníquis
Pérnegat sensus; velut alta rupes
Flúctibus obstat.

Sit decus Patri, genitæque Proli;
Et tibi compar utriúsq; Virtus,
Spíritus semper, Deus unus Omni
Témporis ævo. Amen.

DIE XVI. DECEMBRIS.

Vide in fine Breviarij Romani.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

In festo Expectationis partus B. Mariæ Virginis.

Duplex.

Omnia ut in fine Breviarij Romani.

DIE XXX. DECEMBRIS.

In festo Translationis S. Jacobi Apostoli, & Hispaniarum Apostoli & Patroni.

Duplex majus.

In utrisque Vesperis, Antiphona. Tecum príncipium, cum reliquis Antiphonis & Psalmis ex secundis Vesperis Nativitatis Domini.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *b*

Fratres: Puto, quòd Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus.

Defénsor alme Hispániæ
Jacóbe, vindex hóstium
Tonítrui quem filium,
Dei vocâvit Fílius.

Huc cæli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audîque læti débitas
Grates tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispánia,
Felix tuo quæ nómine:
Te gloriâtur júgiter
Dignáta sacris ossibus.

Tu,

Tu, cæca nox atque ímpia
Nos cùm tenêret vánitas,
Lucem salûtis prímitus
Oris Ibéris ímpetras.
Tu, bella cùm nos cíngerent
Es visus ipso in prælio,
Equóque & ense acérrimus
Mauros furéntes stérnere.
Freti tuo nos pígnore,
Largum tuo te múnere
Rogamus omnes, ut tuæ
Spe prótegas præséntiæ.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eôrum.

Ad Magnificat. Antiphona.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia: occîdit autem Jacôbum fratrem Joánnis gládio.

Oratio.

Deus, qui dispositiône mirábili corpus beáti Jacóbi Apóstoli tui de Jerosólymis ad Hispániam transférri, & in Compostélla gloriósè sepelíri voluísti: concêde quæsumus; ut ejus méritis & précibus in cæléști Jerúsalem collocári mereâmur. Per Dóminum.

Posteà fit commemoratio sancti Thomæ Cantuariensis, si non contingat transferri ad Vigiliam Epiphaniæ, juxta Breve Gregorii XIII. in principio appositum; deinde Octavarum.

Si Dominica (aut dies in quo ad formam Breviarij fit de ea) venerit isto die, fiet commemoratio Dominicæ in primis Vesperis, & ad Laudes ante commemorationem Octavarum, & nona Lectio legitur de Homilia Dominicæ. In secundis autem Vesperis, post commemorationem S. Silvestri fit commemoratio Dominicæ, & Octavarum.

Quando verò fit de Dominica in die præcedenti vel in sequenti, fiet commemoratio Dominicæ in primis vel in secundis Vesperis respectivè ante commemorationem Octavarum.

Ad Matutinum, omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ hîc habentur; & in Laudibus fit commemoratio Octavarum.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.4.*

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriôrum Dei. Hîc jam quæritur inter dispensatóres, ut fidêlis quis inveniâtur. Mihi autem pro mínimo est ut à vobis júdicer,

dicet, aut ab humáno die: ſed neque meípſum júdico. Nihil enim mihi cónſcius ſum: ſed non in hoc juſtificâtus ſum: qui autem júdicat me, Dóminus eſt. Itaque nolîte ante tempus judicâre, quoadúſque véniat Dóminus: qui & illuminâbit abſcóndita tenebrârum, & manifeſtâbit conſilia córdium: & tunc laus erit unicuîque à Deo.

℞. Procédens Jeſus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem ejus, in navi, * Et vocâvit eos: qui ſtatim relíctis rétibus, & patre, ſecúti ſunt Dóminum. ℣. Erant Jacôbus & Joánnes fratres in navi cum Zebedæo patre eôrum, reficiéntes rétia ſua. Et vocâvit eos.

Lectio ij.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos: ut in nobis diſcâtis, ne ſuprà quàm ſcriptum eſt, unus advérſus álterum inflêtur pro álio. Quis enim te diſcérnit? Quid autem habes, quod non accepíſti? Si autem accepíſti, quid gloriâris quaſi non accéperis? Jam ſaturáti eſtis; jam dívites facti eſtis: ſine nobis regnâtis: & útinam regnêtis; ut & nos vobíſcum regnêmus. Puto enim quòd Deus nos Apóſtolos novíſſimos oſténdit, tamquam morti deſtinátos: quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

℞. Vocâvit ad ſe Dóminus Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem Jacóbi, & fecit ut eſſent ſecum inter duódecim, & ut mítteret eos prædicâre, * Et impóſuit eis nómina, Boanérges; quod eſt, filij tonítrui. ℣. In omnem terram exîvit ſonus eôrum, & in fines orbis terræ verba eôrum. Et impóſuit.

Lectio iij.

NOs ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudéntes in Chriſto: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Uſque in hanc horam & eſurîmus, & ſitîmus, & nudi ſumus, & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus, & laborâmus operántes mánibus noſtris: maledícimur, & benedícimus: perſecutiônem pátimur, & ſuſtinêmus: blaſphemâmur, & obſecrâmus: tamquam purgaménta hujus mundi facti ſumus, ómnium peripſéma uſque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc ſcribo, ſed ut filios meos charíſſimos móneo. Nam ſi decem míllia pædagogô-

gogôrum habeâtis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Euangélium ego vos génui.
℟. Cùm venísset Jesus in domum príncipis synagógæ, * Non permîsit intráre secum quemquam, nisi Petrum, & Jacôbum, & Joánnem, & patrem & matrem puéllæ. ℣. Et dixit: Nolîte flere; non est mórtua puélla, sed dormit. Non permîsit. Glória Patri. Non permîsit.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

COmpostellánæ Ecclésiæ monuméntis tráditur, sancti Jacóbi Zebedæi filij corpus ex urbe Jerosólyma per vastíssimum mare, singulári Dei providéntia advéctum, ad extrémas Hispániæ oras appulísse. Cumque in Iriæ Fláviæ (quod est Gallæciæ óppidum) portu primùm constitísset, non longè ab eo portu, in loco qui nunc Compostélla dícitur, cónditum, ob frequéntes persecutiónes, longo témpore latuísse. Sacrum hunc thesáurum Alfónso rege Legiônis (qui ob insignem pudicítiam Castus dictus est) divínitus indicâtum, idem Rex insigni Basílica, aliísque donis exornâvit.
℟. Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montē excélsum seórsum: * Et transfigurâtus est ante eos. ℣. Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes. Et transfigurâtus.

Lectio v.

AB eo témpore, multis magnísque miráculis sancti Jacóbi memória nobilitári cœpta est. Ipse étiam gloriôsus Apóstolus in difficíllimis prælijs palàm se conspiciéndum præbens, Hispános advérsus infidéles pugnántes mirificè juvit. Quare factum est, ut univérsa Hispánia sanctum Jacôbum præcípuum sibi Patrônum divíno múnere concéssum, ascíverit; & usque ad hanc diem in primis colúerit. Cæterùm tanti Apóstoli crebra mirácula non modò intra Hispánias, sed in ómnibus étiam Christiánis provínciis celebrâta, fecérunt: ut, quemádmodum Jerosólymam ad sepúlchrum Dómini, & Romam ad Apostolôrum límina; sic étiam Compostéllam, ad sancti Jacóbi relíquias úndique cónfluant, religiônis & voti causa, ex toto Christiáno orbe peregríni.
℟. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibo? aut baptísmo,

mo, quo ego baptízor, baptizári? dixit Jesus Jacóbo & Joánni, filiis Zebedæi. * At illi dixérunt ei, Póssumus. ℣. Cálicem quidem, quem ego bibo, bibêtis; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini. At illi.

De Expositiône sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio vj.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli & Prophétæ? quia eôrum auctóritas portat infirmitâtem nostram. Quare sunt portæ? quia per ipsos intrâmus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: & cùm per ipsos intrâmus, per Christum intrâmus. Ipse est enim jánua. Et cùm dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus, & duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: & ídeò duodenárius númerus Apostolôrum. Sacraméntum magnum hujus duodenárij significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem secum, & cœpit pavêre & tædêre. * Et ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem. ℣. Sustinête hîc, & vigilâte mecum. Et ait illis. Glória Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélij secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 20. c*

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiôrum Zebedæi cum filiis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilîa sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 66. in Matth.

NOn turbêtur quísquam, si ádeò imperféctos dícimus Apóstolos fuisse: nondum enim mystérium crucis erat consummâtum; nondum grátia Spíritus in corda ipsôrum infûsa. Quòd si virtûtem ipsôrum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, consídera, & vidêbis omnem ab illis pervérsam affectiônem fuisse superâtam. Hac enim de causa eôrum modò imperféctio revelâtur ut apértè percípere possis, quales súbitò per grátiam effécti fuérunt. Quòd ígitur nihil spiritâle petébant, nec de cæléstì regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciâmus étiam quo-

quómodo accédant, & quid dicant. Vólumus, inquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quos Christus: Quid vultis? respóndit non ignórans certè, sed ut eos respondêre cogat, & ulcus détegat, & ita medicaméntum appônat.

℟. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia: * Occîdit autem Jacôbum fratrem Joánnis gládio. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapiéntes, & scribas, & ex illis occidêtis. Occîdit.

Lectio viij.

ILli verò cùm erubéscerent, & verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eò devénerant; seórsum ab áliis discipulis, Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis maniféstì fierent: & ita demum ea quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primâtum hujus conséssus impetrâre: & præpóni quidem se céteris sciébant. Petrum verò sibi præférri formidántes, dicere ausi sunt: Dic ut unus à déxteris, alter à sinístris sédeat. Et urgent dicéntes: Dic. Quid ígitur ipse? Ut significâret eos nihil pétere spiritâle, sed nec scire quidem quid póstulent: non enim pétere audérent, si scirent: Nescítis, ait, quid petâtis: nescítis quàm magnum hoc sit, quàm mirábile, ac ipsas superióres excédens virtútes.

℟. Iste est, qui ante álios Apóstolos primus plantâvit Ecclésiam sánguine suo: * Cujus corpus in Gallæciam delâtum, per totum orbem glória illustrâtur. ℣. O sidus, ô decus Hispániæ, sancte Jacôbe Apóstole, intercêde pro nobis ad Deum qui te elêgit. Cujus corpus. Glória Patri. Cujus Corpus.

Si Dominica (aut dies in qua ad formam Breviarij fit de ea) venerit ista die, nona Lectio legitur de Homilia Dominicæ.

Lectio ix.

ET adjêcit: Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus sum, & baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinione ipsos remôvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus & de corónis mecum ágitis: ego verò de luctámine atque sudôre dísser o. Non præmiôrum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparêbit: sed cædis ac periculôrum tempus præsens est.

Pérſpice autem quáliter ipſo interrogatiônis modo & hortâtur & állicit. Non enim dixit: Poteſtíſne cædem ſubîre, poteſtíſne veſtrum effúndere ſánguinem? ſed, Quonam pacto potéſtis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit, Quem ego bibitûrus ſum: ut ipſa cum eo communicatiône labôrum promptióres redderéntur.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ACcéſſit ad Jeſum mater filiôrum Zebedæi cum filiis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Pſalm. Dóminus regnâvit. cum reliquis de Dominica. Aña. Dic, ut ſédeant hi duo filij mei, unus ad déxteram tuam, & unus ad ſiníſtram in regno tuo. Aña. Potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus ſum? Dicunt ei: Póſſumus. Aña. Cálicem quidem meum bibêtis: ſedêre autem ad déxteram meam & ad ſiníſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus parâtum eſt à Patre meo. Aña. Quicúmque volúerit inter vos major fieri, ſit veſter miníſter.

Capitulum. 1. Cor. 4 b

FRatres, Puto, quòd Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſténdit, tamquam morti deſtinátos: quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus.

JEſu ſalus mortálium,
Nobis ades, dum dícimus
Laudes Patróno Hiſpániæ,
Tuam canéntes glóriam.
Laudándus hic eſt unicè,
Quòd primus in certámine
Apóſtolis ex ómnibus
Pro te profúdit ſánguinem.
Tui beâtus plúribus
Notis amôris máximi:
Quòd teſtis uſque intérfuit
Recónditis myſtériis:
Seu vi poténtis déxteræ
Surgit Jaïri filia,
Quando in patérnis ædibus
Eſt excitâta ab ínferis:
Seu vultus, ut ſol, ſpléndidus,
Et veſtis, ut nix, cándida,
Thabôris alto in vértice
Signum tuæ dant glóriæ:
Seu monte olívis cónſito
Angôris eſt index tui
Sudor, tuo de córpore,
Ceu gutta manans ſánguinis.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu
In ſempitérna ſæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Viſitâvit nos per ſanctum ſuum Apóſtolum, & fecit ſalûtem de inimícis noſtris Dóminus Deus noſter.

Oratio,

Oratio.

DEus, qui dispositiône mirábili corpus beáti Jacóbi Apóstoli tui de Jerosólymis ad Hispániam transférri, & in Compostélla gloriósè sepelíri voluísti: concêde, quæsumus; ut ejus méritis & précibus, in cæléstí Jerúsalem collocári mereâmur. Per Dóminum.

Et fiunt commemorationes juxta Rubricam superius positam in primis Vesperis. 16.

Ad Tertiam, Antiphona.

Dic, ut sédeant. Capitul. Fratres, Puto, quòd Deus. ut supra. 22.

℟. br. In omnem terram, * Exîvit sonus eôrum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eôrum. Exîvit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.

Potéstis bíbere cálicem.

Capitulum. 1. Cor. 4. c

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principâtus eôrum.

Ad Nonam, Antiphona.

Quicúmque volúerit.

Capitulum. 1. Cor. 4. d

NAm si decem míllia pædagogórum habeâtis in Christo, sed non multos patres: nam in Christo Jesu per Euangélium ego vos génui.

℟. br. Nimis honoráti sunt. * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortâtus est principâtus eôrum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Antiphona.

Tecum princípium. cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate.

Capitulum, & Hymnus, ut in primis Vesperis. 16.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beâtum Apóstolum, qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolôrum, Dómini cálicem bíbere méruit! O gloriôsum Hispániæ regnum, tali pígnore ac patróno munîtum, per quem fecit illi magna qui potens est, allelúia.

Oratio. Deus, qui dispositiône mirábili.

Et

Et fiunt commemorationes secundùm Rubricam supra positam in primis Vesp. 16.

FESTA JANUARII.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani Confess.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter Orationem & Lectiones.

Oratio.

EXáudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beáti Ildefónsi Confessôris tui atque Pontíficis solemnitâte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et fit commem de SS. Vincentio & Anastasio martyribus. Aña. Gaudent in cælis ánimæ sanctôrum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amôre sánguinem suum fudérunt, ideò cum Christo exúltant sine fine. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus; beatôrum mártyrum tuôrum Vincéntij & Anastásij intercessióne liberêmur.

Posteà de S. Emerentiana virgine & martyre, Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corônam, quam tibi Dóminus præparâvit in ætérnum. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procêde, & regna.

Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beâta Emerentiâna virgo & martyr implôret, quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitâtis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Communi Confessoris Pontif. Fidêlis sermo.

In secundo Nocturno.

Ex Surio Tom. 1. & aliunde.

Lectio iiij.

ILdefónsus, qui & Alfónsus dícitur, natiône Hispânus, Toléti nobilíssimis Stéphano & Lúcia paréntibus ortus, omnîque cura nutrîtus, liberálibus disciplínis instrúctus est. Primum hábuit præceptôrem Eugénium Toletânum Antístitem, à quo miram ob índolem Híspalim ad Isidôrum, mira tunc eruditiône polléntem, est missus. Duódecim apud Isidôrum commorátus annos, tandem fruge bona, doctrinâque sana imbûtus, Tolêtum remeâvit, ad Eugénium. Postquam verò factus est ob vitæ candôrem, peri-

peritiámque non vulgârem, ab Eugénio Ecclésiæ Toletánæ Archidiáconus, mundi cúpiens láqueos declináre; in Agaliénsi Monastério, quod sanctis martyribus Cosmæ & Damiáno tunc erat dicàtum, insigne pietátis cucullum índuit. Cui neque paréntes, jam prece, jam vi, ómnia tentántes, obsistere valuérunt, quin constánter in propósito permanêret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocêbit ei. Manus enim.

Lectio v.

MOnachi non multò pòst Ildefónsum in demórtui Abbátis locum subrogárunt: suspiciébant siquidem in eo (præter virtútes réliquas) æquitátem, morum facilitátem, prudéntiam, raram sanctitúdinem. Tantus ítaque fulgor, tanta veræ pietátis lux (quod ipse timébat) latêre non pótuit. Eugénio namque vita functo, Cleri, Senátus totiúsque pópuli decréto Toletânus Archiepíscopus est creatus. In quo quidem Præsuláttu, quantum verbo Ildefónsus profécerit, quæ mirácula ediderit, quàm multis fúerit nomínibus de Vírgine matre benè méritus, non fácilè quis explicáre quíverit. Cœnóbium Vírginum in Deilcensi víllula ædificàvit, ac magnis inunéribus auxit. Hæréticos quosdam, qui in Hispánia hæresim Elvidiánam, tolléntem perpétuam Maríæ Dei genitrícis virginitâtem, disseminábant, doctíssimè confutàvit, ab Hispaniâque dépulit: quam disputatiônem explicâvit libro, quem scripsit de beátæ Maríæ virginitáte, rem miráculo confirmánte. Cùm enim Ildefónsus ad preces Matutinas Expectatiónis beátæ Maríæ in Ecclésiam nocte descénderet, cómites ejus in Ecclésiæ límine, fulgóre quodam repentino detérriti retrocessérunt. Ille verò intrépidus ad aram progréssus, Vírginem ipsam vidit, & adoravit: ab eadémque vestem, qua in sacrificiis uterêtur, accêpit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

CUm étiam dies sanctæ Leocádiæ festus ageréretur; & Clerus frequénsque pópulus convenísset, Ildefón-

sus ad sepúlchrum vírginis Leocádiæ accédens, flexis supplíciter génibus precabâtur. Et ecce reseráto repéntè sarcóphago, Leocádia sanctíssima pródiit: videntibúsque cunctis & audiéntibus, Ildefónsi mérita de vírgine María commendâvit, dicens: O Ildefónse, per te vivit Dómina mea quæ cæli cúlmina tenet. Et Præsule collaudáto redîbat. Ildefónsus, ne res sine téstibus tanta pósteris referrêtur, arrépto Reccesvínthi regis, qui fortè tunc áderat, gladíolo veláminis partem, quo caput Leocádiæ tegebâtur, resécuit; eámque cum régio simul cultro célebri pompa in sacrárium íntulit, ubi usque hódie servâtur. Scripsit multa luculentióri sermône, quorum, váriis molestiârum occupatiónibus impedîtus, áliqua cœpta, áliqua semiplêna relîquit. Obiit tandem divus Ildefónsus felíciter ac sanctè, cùm sedísset in Episcopátu annos novem, menses duos: sepultúsque est in Basílica Leocádiæ circa annum Dómini sexcentésimum septuagésimum séptimum; Reccesvíntho in Hispánia regnánte. Cujus corpus in generáli à Sarracénis Hispaniárum occupatiône in civitâtem Zamorénsem translâtum est: & in Ecclésia beáti Petri honorísicè quiéscens, magna illîus pópuli religióne cólitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operâtus est, & omnis terra doctrína ejus replêta est: * Ipse intercêdat pro peccátis ómnium populôrum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervênit ad cæléstia regna. Ipse intercêdat. Glória Patri. Ipse intercêdat.

In III. Nocturno, Homilia [illegible] Augustini Episcopi [illegible] Vos estis sal terræ. [illegible] Communi Doctorum.

Lectio [illegible] de S. [illegible] in Breviario, [illegible] in Domino [illegible] nona Lectio [illegible] de Homilia Dominicæ [illegible]

In Laudibus [illegible] commemoratio [illegible] Ant. Símile est regnum cælôrum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa dedit ómnia sua, & comparâvit eam. ℣. Diffûsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Indulgéntiam. 24.

DIE XXVIII. JANUARII.

In festo S. Juliani Episcopi [illegible] Confessoris Duplex [illegible]

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter [illegible] quæ hic assignantur propria.

[illegible] in Dominica Septuagesimæ, [illegible] Sexagesimæ, transfert[illegible] in diem iij. Februarii, [illegible] L[illegible] & commemor[illegible] L[illegible]

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, in pópulo tuo Spíritum charitátis, quo beâtum Juliànum Confessórem tuum atque Pontíficem replére dignàtus es : & concéde, ut cujus festivitátem celebrâmus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

In primo Nocturno, Lectiones Fidêlis sermo. de Commumi Confessoris Pontificis.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

JUliânus, Ecclésiæ Conchénsis Epíscopus, Burgis piis & honéstis paréntibus natus est. Ejus ortum preclâra illîus sanctitátis & Episcopâlis dignitátis signa divínitus data nobilitárunt. Nam ádeò formósus & pulcher in lucem éditus est, ut omnes intuéntes os ejus, cæléstí quodam fulgôre perfúsum admiraréntur. Multò magis verò, cùm puer grándior palàm super fontem Baptismálem tán diu visus est mitra & báculo Episcopálibus insignibus ornâtus, dum adstántes admónuit, ut infanti Juliáni nomen impónerent. Póstea piè sanctêque educâtus, liberalibúsque disciplínis apprímè erudítus, Theologíæ óperam dedit; in qua plurimum profécit. Itaque probátæ vitæ exémplo, & divini verbi prædicatióne toti Hispániæ mirándum in modum prófuit. Quare ab Alfónso nono Castéllæ rege Episcopâle munus suscípere coáctus est, quod summa cum laude obîvit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitâtis non nocêbit ei. Manus.

Lectio v.

VEré pater páuperum fuit: quippe qui egéntium, viduârum & pupillórum inópiam pecúnia, & áliis pietátis officiis sublevavit. Rédditus Ecclésiæ suæ tum sublevándis míseris, tum instaurándis ornandísque templis insúmpsit, ipse ténui victu contentus, quem labôre mánuum suarum comparábat. In oratiône assiduus erat: cujus vi, patérna charitâte ardens, multa & magna pro salúte pópuli à Deo impetravit. Quorum illa in pri-

mis illúſtria. Cùm aliquándo tota Província rei frumentáriæ laborâret inópia, nec quidquam ámpliùs in Epiſcopátus hórreis ſupereſſet, pópuli calamitâtem miſerâtus, preces cum lácrymis ad Deum fudit. Tunc plúrimum trítici ad ædes ſancti Epíſcopi à permúltis juméntis comportâtum eſt, quæ depóſito ónere evanuérunt. Cumque item dira in pópulum lues graſſarêtur, ſancti Epíſcopi oratiône ſedâta eſt. Multos quoque, váriis inſanabílium morbôrum genéribus afféctos, in ſanitátem reſtítuit.

℣. Póſui adjutórium ſuper potèntem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Super gregem ſuum tamquam bonus & ſédulus paſtor diligentíſſimè vigilâvit: lupos arcens ab óvibus, & oves paſcens verbo vitæ, cibum cuíque tribuens pro captu congruéntem. Corpus ſuum jejúniis aſſiduè caſtígans, ſeípſum bonôrum óperum exémplar in ómnibus præbuit. Dénique, cùm annos ferè octogínta máxima cum ſanctitâte vixíſſet, plenus diêrum atque virtûtum, in ſenectûte bona migrávit ad Dóminum quinto Kaléndas Februárij, anno milléſimo ducentéſimo Octávo, & honorificè in Eccléſia ſua ſepúltus, poſt mortem quoque miraculórum glória clarus, magna pópuli veneratiône cólitur. Anno póſtmodum milléſimo quingentéſimo décimo octávo, Leône Pontífice Máximo, corpus ejus è ſacéllo, ubi multos jacúerat annos, effóſſum, ad locum prope aram máximam magníficè exornátum, tértio Idus Aprîlis ſolémni pompa, ac máxima celebritáte tranſlàtum eſt. Commemoratiônis ejus quoque feſtívitas Nonis Septémbris, ex Júlij Tértij Summi Pontíficis conceſſiône recólitur.

℟. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operâtus eſt, & omnis terra doctrína ejus replêta eſt: * Ipſe intercêdat pro peccátis ómnium populôrum. ℣. Iſte eſt qui contémpſit vitam mundi, & pervênit ad cæléſtia regna. Ipſe. Glória Patri. Ipſe.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélij ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 6.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolîte theſaurizâre vobis theſauros

ros in terra, ubi ærûgo & tínea demolîtur, & ubi fures effódiunt, & furántur. Et réliqua.

Homilìa sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 8. de jejunio & eleëmosyna circa medium.

THesáurus cæli est manus páuperis: quod súscipit, ne in terra péreat, repônit in cælum. Manus páuperis est gazophylácium Christi: quia quidquid pauper áccipit, Christus accéptat. Da ergo, homo, páuperi terram, ut accípias cælum: da nummum, ut accípias regnum: da páuperi, ut des tibi: quidquid páuperi déderis, tu habêbis: quod páuperi non déderis, habêbit alter. Clamat Deus: Misericórdiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, à Deo sibi, quod desiderat, vult negári. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi; humânam misericórdiam petit, ut largiâtur divínam. Est in cælis misericórdia, ad quam per terrénas misericórdias pervenîtur.

℟. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronâvit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorîcam fidei, & ornâvit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

DIctûrus causam in judício Dei, patrônam tibi misericórdiam, per quam liberári possis, assûme. Qui de patrocínio misericórdiæ certus est, de vénia sit secûrus, de absolutiône non dúbitet. Misericórdia non solùm causam prævenit, antícipat cognitiônem, sed étiam senténtiam révocat, absólvit addíctos. Quod Ninivítæ probant, quos jam senténtiæ subjéctos, pœnæ tráditos, ad victimam stantes, morti déditos, misericórdia sic rápuit, sic ténuit, sic prævênit, ut malúerit Deus dedúci senténtiam, ne misericórdiæ quid negâret. Fratres, per misericórdias páuperum misericórdiam parêmus, ut possimus esse de pœna líberi, de salûte secúri. Beáti, inquit, misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur. Gratis misericórdiam sperat ibi, qui hîc non fécerit misericórdiam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertâtur à núptiis. ℣. Vigilâte ergo, quia nescîtis qua hora Dóminus vester ventûrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Lectio nona de [illegible] Agnete [illegible]

In [illegible] Conf. [illegible] vel [illegible]

Serm. 11. Lectio ix.

HOmo, tali mónitu Christus te ditâre vóluit, non nudâre; manêre tibi tua vóluit, non perîre: perpetuári, non vacuári sácculos imperâvit; jussit te transférre, non pérdere. Plus consilio patris agit, quàm jure dominántis. Inter insídias latrônum, & tineàrum morsus, quare tua recóndas, objúrgat, pervígiles noctes, dies ánxios sollícita témpora, ne tibi ipse fácias, commonêris. Auri custos, servâtor argénti, securitâtem non habet, nescit quiêtem; & cui deest secúritas, quies perit: pœna dives est ille, non censu. Thesáurum non deficiéntem in cælo, hoc est dícere, ubi ego sum ibi pónite: date mihi, ego servo. Homo, da patri, crede Deo, quia & herédi pater, & Deus hómini créditum non negâbit: tenêre tua non potest, quia sua dedit. An humánis índiget, qui divîna largîtur? An est nostrôrum cúpidus, qui nos suórum fecit herédes.

Te Deum laudâmus.

In Laudibus fit commem. sanctæ Agnetis, & in secundis Vesperis S. Francisci Episcopi & Confessoris.

DIE XXIX. JANUARII.

Secunda die infra Octavam Sancti Juliani, fit de S. Francisco Salesio Episcopo & Confessore, Duplex, ut in Breviario Romano, cum commem. Octavæ.

DIE XXX. JANUARII.

Tertia die infra Octavam S. Juliani, fit de S. Martina virgine & martyre, Semiduplex, ut in Breviario Romano, cum commemorat. Octavæ.

DIE XXXI. JANUARII.

Quarta die infra Octavam S. Juliani, fit de S. Petro Nolasco Confessore, Duplex, ut in Breviario Romano, cum commemoratione Octavæ.

FESTA FEBRUARII.

DIE I. FEBRUARII.

Quinta die infra Octavam Sancti Juliani, fit de S. Ignatio Episcopo & martyre, Semiduplex, ut in Breviario Romano, cum commem. Octavæ.

DIE II. FEBRUARII.

Sexta die infra Octavam S. Juliani, fit de Purificatione beatæ Mariæ Virginis Duplex, ut in Breviario Romano, sine commem. Octavæ [illegible] Vesperis fit commem. [illegible] Sancti Blasii Episcopi & mart.

DIE

DIE III. FEBRUARII.

Septima die infra Octavam sancti Juliani.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbâtis.

In Vigilia SS. Petri & Pauli Apostolorum, tom. 1.

Lectio iiij.

TRia sunt quæ in hac festivitâte sancti Juliáni vigilánter considerâre debêmus : Auxílium sancti, exémplum ejus, confusiônem nostram : auxílium ejus, quia qui potens in terra poténtior est in cælis ante fáciem Dómini Dei sui. Si enim dum hîc víveret, misértus est peccatóribus, & orâvit pro eis, nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnóscit misérias nostras, orat pro nobis Patrem, quia beâta illa pátria charitâtem ejus non immutâvit. Neque enim quia impassíbilis omníno, ídeò & incompassíbilis factus est : sed nunc pótius índuit sibi víscera misericórdiæ, cùm ante fontem misericórdiæ exístit.

℟. In véni David. 27.

Lectio v.

DEbêmus étiam atténdere exémplum ejus; quia quámdiu in terris visus est, & cum homínibus conversâtus est, non declinâvit ad dexteram neque ad sinístram : sed viam régiam ténuit, donec venîret ad illum qui dicit : Ego sum via, véritas, & vita. Intuémini humilitâtem óperum ejus, auctoritâtem verbôrum ejus : & tunc vidébitis quómodo tam verbo quàm exémplo lúxerit inter hómines, quália nobis vestígia derelíquerit, ut ambulêmus per ea, & non errêmus in eis. Verè juxta Prophêtam sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum.

℟. Pósui adjutórium. 28.

Lectio vj.

SEd & diligentióri intúitu confusiônem nostram inspiciâmus : quia homo ille símilis nobis fuit, passíbilis, ex eôdem luto formâtus, ex quo & nos. Quid ergo est quòd non solùm difficile, sed & impossíbile crédimus, ut faciâmus ópera quæ fecit, & sequámur vestígia ejus ? Confundâmur, fratres, & contremiscâmus ad vocem istam, si fortè hæc confusio addùcat nobis glóriam : si fortè géneret grátiam nobis timor iste. Sic ergo in sancti Juliáni festivitâte & gaudêre & confúndi debêmus : gaudêre, quia patrônum præmísimus : confundi, quia eum imitári non póssumus.

℟. Iste est qui ante Deum. 28.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélij secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 6.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolîte thesaurizàre vobis thesáuros in terra, ubi ærûgo & tínea demolîtur, & ubi fures effódiunt, & furántur. Et réliqua.

Homilìa sancti Joánnis Chrysóstomi.

In cap. 3. Matth. Homil. 12. tom. 2. pauló ante finem.

QUia in cælo est domus nostra, ibi étiam ómnia recondâmus, nihil hîc pénitus relinquéntes, ne illud perdâmus. Hîc siquidem etsi óstiis thesáuros tuos, etsi clávibus serísque commúnias, si oppónas famulôrum mille custódias, etsi súperes omnes insidias malignôrum, etsi óculos effúgias invidéntium, etsi nulla per tíneas damna patiâris, étiam si nullum omníno rebus ínferat detriméntum vetústas (quod útique inter impossibília numerándum est) mortem tamen numquam valêbis effúgere; sed uno tibi moménto témporis ómnia illa rapiéntur; nec rapiéntur modò, sed in manus étiam inimicôrum plerúmque tradéntur.

℟. Amâvit eum. 29.

Léctio viij.

SI verò in supérnam illam domum opes tuas tránsferas, ómnia proculdúbio ista superábis. Non enim óstium, non seras & claves superpóni erit necésse: tanta est poténtia illîus civitâtis, tam indespoliábilis régio, & quæ omníno ínvia corruptióni malitiæque permáneat. Nónne ígitur extrémæ vecórdiæ est, hîc quidem, ubi repósita corrumpúntur ac péreunt, ómnia congregâre, eò loci autem, ubi & intácta pérmanent, atque étiam augéntur non vel mínimum quiddam repónere, & hoc cùm ibi simus sine fine victúri?

℟. Sint lumbi vestri. 29.

Lectio nona de S. Blasio, ut in Breviario.

In Laudibus fit commem. S. Blasii, Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custôdit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Blásij mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concêde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectiône gaudeâmus. Per Dóminum nostrum.

DIE

DIE IIII. FEBRUARII.

In Octava sancti Juliani.

Duplex.

Omnia fiunt in die, præter ea quæ hîc habentur.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbâtis.

Serm.2.de S.Victore, Tom.2.

Lectio iv.

GAudête in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietâtis beneficia indúlsit mundo beâtum Juliânum, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudête, quòd factus de médio, appropiâvit Deo, ut multò plures ejus intercessiône salvéntur. Habet ex homínibus cui hóminum peccâta donet misericors & miserâtor Dóminus; habet tempus & locum intercedéndi pius & misericors advocâtus: in terris visus est, ut esset exémplo: in cælum levâtus est, ut sit patrocínio. Hîc infórmat ad vitam; illic invîtat ad glóriam: factus est mediâtor ad regnum, qui fuit incitâtor ad opus. Bonus mediâtor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desiderat, & supplicántis affé-ctum, & supplicatiónis fru-ctum.

℟. Invéni David. 27.

Lectio v.

HÆc dies gloriósæ migratiônis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exultêmus & lætêmur in ea. Introîvit in poténtias Dómini, gaudeâmus: quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie pósito córpore, quo solo præpedíri ab intróitu glóriæ videbâtur, tantò alácrior quantò expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória sanctôrum. Hódie de novíssimo & húmili loco, quem sibi ex consilio Salvatôris elégerat, ipso summo Patrefamílias evocánte, verus amîcus ascéndit supérius, & est illi glória coram simul discumbéntibus. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritôrum; clarus triúmphis, miráculis gloriósus.

℟. Pósui adjutórium. 28.

Lectio vj.

ANima ejus in bonis demorábitur. Quæris ubi? cum Abraham, Isaac, & Jacob in regno cælôrum. Ita cum tálibus, & tali in loco sibi sedet. Sedet excélsa & fúlgida, sedet lætabúnda & laudans: sedet delicâta, & ornâta monílibus suis, stipâta malis, fulcîta flóribus. Sedet gloriôsus Póntifex, débita jam suavitâte & securitâte quiêtus; secûrus quidem sibi, sed nostri sollícitus.

tus. Non enim cum putrédine carnis ſimul ſe éxuit viſcéribus pietâtis, nec ſibi ſic índuit ſtolam glóriæ, ut noſtræ páriter miſériæ ſuæque ipſius miſericórdiæ oblivionem indúeret.

℟. Iſte eſt qui ante. 28.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélij ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 6.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolíte thezaurizâre vobis theſáuros in terra, ubi ærûgo & tínea demolìtur, & ubi fures effódiunt, & furántur. Et réliqua.

Homilîa ſancti Ambróſij Epíſcopi.

Ex c. 14. de Nabuthe Iezraëlita, tom. 4.

CUſtos es tuârum, non dóminus facultâtum, qui aurum terræ infôdis, miníſter útique ejus, non árbiter. Sed ubi theſáurus tuus, ibi & cor tuum. Ergo in illo auro cor tuum infodíſti terræ. Vende pótiùs aurum, & eme ſalûtem: vende lápidem, & eme regnum Dei: vende agrum, & eme tibi vitam ætérnam. Conſidera quia iſta tibi poteſt mors erípere, potéſtas ſuperiôris tóllere. Deínde, quia póteris parva pro magnis, cadûca pro ætérnis, theſáuros pecúniæ pro theſáuris grátiæ véndere. Iſti corrumpúntur, illi pérmanent. Conſidera, quia hos ſolus non póſſides; póſſidet tecum tínea, póſſidet ærúgo quæ conſûmit pecúniam. Hos tibi consórtes avarítia dedit.

℟. Amâvit eum. 29.

Lectio viij.

VIde autem quos tibi det grátia debitóres. Spléndidum in pánibus benedícent lábia juſtórum, & teſtimónium bonitâtis illîus fidéle. Facit tibi Patrem debitôrem Deum, qui pro múnere, quo pauper adjútus eſt, fœnus exólvet, quaſi boni débitor creditôris. Facit tibi debitôrem Filium Dei, qui ait; Eſurívi, & dediſtis mihi manducâre: ſitívi, & dediſtis mihi bíbere: hoſpes eram, & collegíſtis me: nudus, & operuíſtis me. Quod enim unicuîque minimôrum collâtum fúerit, ſibi dicit eſſe collâtum. Neſcis, ô homo, ſtrúere divítias. Si vis dives eſſe, eſto pauper ſæculo, ut ſis dives Deo. Dives fidei, dives eſt Deo: qui dives eſt in miſericórdia, hic eſt dives Deo.

℟. Sint lumbi veſtri. 29.

Lectio ix.

SUnt qui in paupertâte abúndent, & qui in divítiis égeant: abúndant páuperes, quorum profúnda paupértas

pértas abundâvit in divítiis simplicitâtis suæ: dívites autem eguérunt & esuriérunt. Neque enim otiósè scriptum est: Dívitum páuperes præpósiti erunt, & próprij servi dóminis fœnerábunt: quia dívites & dómini supervácua & mala séminant; ex quibus non fructum cólligant, sed spinas metant. Ideò paupéribus dívites erunt subditi, & servi dóminis spiritália fœnerábunt: quemádmodum dives rogábat, ut sibi stillam aquæ pauper Lázarus fœnerâret. Potes & tu, dives, istam implêre senténtiam, si largiâris páuperi. Qui enim largîtur páuperi, Dómino fœnerat.

Te Deum laudâmus.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Agathæ virginis & martyris, ut in Breviario.

Si dies Octavæ S. Juliani venerit in Dominica Septuagesimæ, fit Officium de Dominica, hoc modo: Vesperæ in Sabbato præcedenti dicuntur de Feria, ut in Psalterio, scilicet Antiphona Benedictus. Psalmi Sabbati, & à Capitulo fit de Dominica, cum commemoratione diei Octavæ, ut in primis Vesperis Festi Antiphona Sacérdos & Póntifex. ℣ Amâvit eum. Oratio Excita; sine suffragiis consuetis, & precibus propter Octavam.

Sequenti die fit de Dominica prædicta, cum commemor. Octavæ in Laudibus & secundis Vesperis, & non dicuntur suffragia, nec preces ad Primam & Completorium.

Si dies Octavæ venerit in Feria iiij Cinerum, nihil fit de Octava; neque in primis Vesperis ejusdem diei Octavæ; sed Feria iij. dicuntur Vesperæ de Feria, sine commemoratione Octavæ, cùm de ea nihil fieri debeat die sequenti; quare cessabit omnino in Nona septima diei infra Octavam, ex Rubrica Officii Romani.

DIE XII. FEBRUARII.

In festo S. Eulaliæ virginis & martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum & martyrum, præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui nos martyrij beátæ Euláliæ vírginis & mártyris tuæ solemnitâte lætíficas: concêde propítius; ut gloriosissimis ejúsdem méritis, & terrêna nobis profíciant, & cæléstia desideráta provéniant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Si occurrat in Quadragesima, fit commem. Feriæ.

Lectiones primi Nocturni, in Quadragesima de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios. De Virginibus.

Extra Quadragesimam de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iiij.

EUlália virgo Barcinonénsis, nobílibus paréntibus nata, & in Christi fide ac religiône educâta, cùm décimum quartum suæ ætâtis annum attíngeret, & in eádem ténera ætâte desidério martyrij flagrâret, divínitus inspirâta, se ipsam sponte Præsidi Daciáno, Barcinône persecutiônem advérsus Christiános exercénti, ad martyrium offérre decrêvit. Cumque ruri tribus ferè milliáribus procul à Barcinonénsi urbe manêret, inde paréntibus atque doméssticis id ignorántibus, clàm recédens, Barcinônem pervênit. Ubi prętoriânam domum ingrédiens, pręsidem pro tribunáli sedéntem adit: & stans coram eo, sic alta voce elocûta: Ut quid, Daciâne, audes Christianôrum sánguinem injústè fúndere, & eósdem ad falsos venerándos deos cógere? Unus est solus verus Deus, omnípotens, ómnium Creâtor, & Dóminus, quem Imperatóres Diocletiânus, & Maximiânus, & tu, & omnes hómines venerári obligántur. Quómodo ergo, homo cùm sis, non times Deum unum omnipoténtem offéndere? Aut cur Christiános pervértere níteris, ut Deum verum déserant, & falsa dæmonum simulácra, ópera mánuum hóminum fabricâta, colant? Ad quam Daciânus, rei novitâte turbâtus, dixit: Quænam es tu, quæ contra Imperatóriam majestâtem, & ministrôrum suôrum débitam reveréntiam, ausa es tália públicè proférre verba? Cui virgo: Ego sum Eulália, ancílla Jesu Christi, qui & Dei Patris, & Maríæ Vírginis matris est Fílius, qui solus est Rex regum, & Dóminus dominántium: & cui Divînus jure debet exhibéri & honor & cultus, non autem idólis.

℟. Propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedûcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procêde, & regna. Et dedûcet.

Lectio v.

HAc gloriósa fidei confessiône, quasi splendénti luce excæcâtus tyránnus, tum ódio in Christiá-nos

nos commôtus, tum ira contra Vírginem concitâtus, eam íllicò alligári, in custódiam dedúci, ibidémque crudéliter verberári ímperat. Quod torméntum cum constánti ánimo, & læto vultu ténera virgo multis id vidéntibus, atque mirántibus, sústinens, ferína rábie contra ancíllam Christi magis concitâtus Daciánus, omni tormentórum génere Euláliam Christiânam debêre excruciári decérnit. Igitur primùm Eulália in equúleo pósita feróciter dilacerâtur. Mox úngulis férreis tota excarnificâtur: fácibus, flammíſque ardéntibus, ad ejus virginále pectus lateráque admótis exúritur. Oleum super ejus exústum plagatúmque corpus infunditur: quo totum perúnctum, supra vivam calcem exténditur ac volutâtur; ut ardòre calcis interiôra vírginis víscera acerbíssimè torqueréntur. Liquâtum ac fervens plumbum supra virgíneum corpus effúnditur. Ac totum ipsum corpus acútis testáceis fragméntis confricâtur. Ne autem sensus áliquis próprio carêret dolôre, per ejus nares acêtum cum attríta sinápi permíxtum immíttitur: & candélis dénique accénsis castíssimi vírginis óculi adurúntur. Quare nihil non tentat, nihil non facit ingeniósa, sævíque tyránni malítia, ut à vero cultu, Dei cultrícem abdûcat. Céterum quò magis crescit tortôris sævítia, eò magis augêtur in sponsa Christi constántia, fortitûdo, & grátia. Etenim Eulália in cruciátibus Deum orat, eidémque læta grátias agit: dúmque tortóres in inferéndis torméntis fatigántur: ipsa nec tristítia affécta, nec moléstia fracta, ómnia non solùm æquo, verùm étiam álacri ánimo perferêbat.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptéreà unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptéreà.

Lectio vi.

NIhil jam se posse vi tormentórum contra Euláliam sperábat Daciánus. Ad infámiam ergo, & ignomíniam cállidè suum vertit obstinâtum ánimum, ut experiâtur si hoc modo váleat triumphâre. Igitur castam, & verecúndam vírginem, nudam córpore, exustam, dilacerâtam, óleo, calce, & cruóre sánguinis conspérsam, ac deformâtam, per vicos & platéas civitâtis públicè coram ómnium óculis, circumférri jubet. O acérbum cru-

deléque ſpectáculum ! Sed qui animália terræ, & volatília cæli veſtit Deus, ſponſam ſuam Euláliam mirabílibus ornâvit induméntis. Nix enim illicò de cælo cécidit, quæ ſacræ vírginis corpus mirándum in modum contéxit: quæque cælitus ſuo contemperáto frígore vírgini eſſet refrigério, & ſuo ſplendénti candôre eídem ſimul eſſet ornaménto. Quàm ſponſa Chriſti cándida, & rubicúnda per loca pública gloriôſa incédens, verè de tyránno triúmphans, ómnibus viſa fuit admirábilis, & ſpeciôſa ! Fremêbat Daciânus infráctum videns ánimum vírginis, & jam quaſi de victória deſpérans, eam cruci affigi ímperat. Verum in cruce pendens Eulália, cæléſti recreâtur gáudio : quod ſe cruci affixam, Chriſtóque ſimíllimam videt. Neque ibîdem, ómnium admiratiône, Deum glorificâre ceſſat. Dénique jubénte Præſide, prídie Idus Februárij ſecúri percútitur, & gemináta martyrij, atque virginitâtis coróna, nóbile certâmen exêgit. Cujus ánima adínſtar colúmbæ è córpore egrédiens, cælum à multis viſa eſt conſcéndere. Corpus verò à Chriſtiánis honoríficè extra Barcinônis urbis mœnia ſepelîtur.

℟. Afferéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ ejus : * Afferéntur tibi in lætítia & exultatiône. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próſperè procêde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia ſancti Gregorij Papæ in Euangelium. Símile erit regnum cælôrum decem virgínibus. de Communi Virginum.

In Quadrageſima, nona Lectio, & commem. Feriæ in Laudibus.

FESTA MARTII.

DIE I. MARTII.

In feſto S. Rudeſindi Epiſcopi & Confeſſoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confeſſoris Pontificis, præter illa quæ híc aſſignantur propria.

Oratio.

Propitiâre, quæſumus Dómine, nobis fámulis tuis per ſancti Confeſſòris tui atque Pontificis Rudeſindi mérita gloriôſa : ut ejus pia interceſſióne ab ómnibus ſemper protegâmur advérſis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

In primo Nocturno in Civitate, & Diœceſi Mindonienſi Lectiones de Epiſtola prima beati Pauli Apoſtoli ad

ad [illegible] Fidêlis ſermo, [illegible] Communi Confeſſoris Pontificis.

Extra Mindonienſ. ſi celebretur in Quadrageſima eædem Lectiones.

Si ante Quadrageſimam de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iiij.

RUdeſindus natiône Gallæcus, paréntibus régij géneris Gutérrio & Ilduára, qualis eſſet futûrus, ejus concéptio ſatis oſténdit. Multis enim ac largis in páuperes eleëmóſynis, oratiónibus, & lácrymis cùm vacâret Ilduâra, ab Angelo præmónita eſt, ſe conceptûram filium, qui & apud Deum magni futûrus eſſet mériti, & apud hómines præcípuo ſanctitâtis nómine. Prídie ígitur ſolemnitâtis ſanctórum Mártyrum Facúndi, & Primitívi Rudeſindum péperit, qui dies proptérea ſemper illis ſacer ac feſtìvus, quámdiu vixérunt, fuit: conſtruxit prætérea Ilduàra in honôrem Archángeli Michaëlis Eccléſiam eo loco, ubi ab Angelo cértior facta eſt ſe conceptûram.

℟. Invéni David ſervum meum, óleo ſancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimîcus in eo, & filius iniquitâtis non nocêbit ei. Manus enim.

Lectio v.

RUdeſindus ítaque ab ipſa pueritia Dómini legem méditans, brevi ádmodum in virum Apoſtólicum crevit. Quaprópter ab Eccléſiæ Mindoniénſis Clero magno ómnium conſénſu Epíſcopus elígitur, Rege, atque Procéribus mirè gaudéntibus: nota enim illis erat Rudeſindi ſánctitas & erudítio. Præſul ergo Mindoniénſis factus, multis virtútibus clàruit. Splenduêre certè in Rudeſindo præter cæteras dotes, profúſæ in páuperes eleëmóſynæ, Eccleſiârum, aut jam dirutârum, aut ruînam minántium inſtaurátio, aut novârum conſtrúctio, atque Euangélicæ doctrínæ frequentíſſima prædicátio. Aſſúmptus deinde urgénte Rege, ac pópulo ad regéndum Iriénſem Epiſcopâtum, ubi tunc Apóſtoli Jacóbi corpus cónditum erat, majôre in dies fructu Chriſtiáno pópulo præerat. Dénique inſigne Monachôrum cœnóbium in própriis cóndidit prædiis, quæ illi ampliſſima & opulentíſſima paréntum teſtaménto contígerant.

℟. Póſui

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

NOmen cœnóbio Cellanóva, quod relig ône, & augústa structura étiam hódie amplíssimum est. In quo Monásticam sub beáti Benedícti Régula vitam annos áliquot agens, migrávit ad Dóminum Kaléndis Mártij éditis multis in vita & post óbitum miráculis. Ejus corpus usque ad hodiérnum diem in eôdem cœnóbio quiéscit, ac magna præcípuè Gallaicôrum, & Lusitanórum frequéntia semper invísitur. Cláruit sanctus Rudesindus anno Dómini nongentésimo trigésimo, & sequéntibus: quem Cælestînus Tértius, dum in minóribus esset, à terra levâvit; deínde Póntifex factus, in Sanctôrum Catálogum rétulit, anno salûtis millésimo centésimo nonagésimo sexto.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operâtus est, & omnis terra doctrína ejus replêta est: * Ipse intercêdat pro peccátis ómnium populôrum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervênit ad cæléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercêdat.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorij Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri præcíncti. de Communi Confessoris non Pontificis.

DIE III. MARTII.

In festo SS. Hemetherij & Celedonij martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum martyrum, præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

Hymnus.

SCripta sunt cælo duôrum
Martyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Annotâvit lítteris:
Sánguinis notis & idem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem,
Terra Ibêra stémmate:
Hic locus dignus tenéndus
Ossibus visus Deo,
Qui beatôrum pudícus
Esset hospes córporum.
Hic caléntes hausit undas
Cæde tinctus dúplici;
Illitas cruôre sancto
Nunc arénas íncolæ,
Confrequéntant, obsecrántes,
Voce, votis, múnere.

Nemo

Nemo puras hic rogándo
Frustra congéssit preces:
Lætus hinc tersis revérsit
Supplicâtor flétibus:
Omne, quod justum popóscit
Impetrâtum séntiens.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória:
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unîus, Trinîque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Oratio

Deus, qui glorióso mártyres Hemethérium, & Celedónium in tui nóminis confessiône roborásti: concêde propítius; ut, quorum córpora venerâmur in terris, eôrum aspéctu perfruâmur in cælis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Ad Matutinum. Hymnus.

Forte tunc atrox, secúndos
Israëlis pósteros,
Ductor aulæ mundiâlis,
Ire ad aram júsferat:
Idólis litâre nigris
Esse Christi défugas.
Hic duôrum chara fratrum
Concaléscunt péctora,
Fida quos per omne tempus
Júnxerat Sodálitas:
Stant paráti, ferre quidquid
Sors tulísset última.
Seu foret præbénda cervix,
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántem,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nósne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur,
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cæléstis ignis
Se tenébris míſceat.
Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs attrîta colla
Grávibus ambit circlis.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória:
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unîus, Trinîque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

In primo Nocturno Lectiones de Epistola B. Pauli ad Romanos Fratres, debitóres sumus. ut in Communi plurimorum Martyrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

Hemethérius, & Celedónius Fratres Legionénses Marcélli Centuriônis Mártyris filii, aliorúmque insignium Mártyrum, qui divérsis tempóribus, & locis pro Christo passi sunt,

funt, germáni fratres, poftquam diu fortitérque fub Románis Vexílis meruérunt, mota in Chriftiános fævíffima perfecutiòne, páribus votis, conftantíque ánimo femet ínvicem adhortántes, decrevérunt, relíctis Gentílium caftris, ad Chrifti milítiam tranfire. Ardôre ítaque fidei fuccénfi, dum álij veræ fidei cultóres in tentatiône deficiébant, illi ad martyrium properárunt: fciéntes ita ánimam fervári, dum pérditur: fánguinem faciári, dum funditur, & accéptis, non inflíctis vulnéribus, Chriftiânam parári victóriam.

℟. Sancti tui Dómine mirábile confecúti funt iter, fervièntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæfi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari Rubro via fine impediménto. ℣. Quóniam percúffit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

CHriftum ítaque palàm profeffi, & inánium deôrum fimulácra deteftáti, Deum verum líberè prædicàre cœpérunt. Quare ad mílitum tribúnal rapti, inde grávibus caténis onúfti in tenebricôfum, fœtidúmque cárcerem protrahúntur: ubi multis ærúmnis maceráti, cùm nullis ártibus five verbôrum blandítiis, five beneficiôrum promíffis, fæpiúfve repetítis fupplíciis, à fancto propófito dimovéri potuíffent, váriis cruciántur tormentôrum genéribus, quæ vel ipfum Tyránnum púduit publicári. Sevéro quippe prohíbuit edícto, gefta facrôrum virôrum, five quas paffi funt pœnas, five quæ patrárunt mirácula in apértum prodúci: etfi verò Gentílium verfútia gloriófi agônis memóriam tentârit abolêre; Chriftianôrum nihilóminus píetas ftúduit confervâre.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt fancti Dei, moriéntes pro Chrifti nómine, * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora fua propter Deum ad fupplícia. Ut herédes.

Lectio vj.

ILlud verò in primis memorábile, quòd, lata in eos cápitis fenténtia, ubi ad fupplícij locum pervenérunt, ántequam lictôris ictum excíperent, fuæ fidei pígnora eò præmifêrunt, quò mox ipfi erant perventúri. Primus ánulum, fecúndus orárium in altum projecérunt, quæ lenis auræ obféquio, fplendefcénte auro, & candénte línteo, cunctis intuéntibus, ad cælos evécta funt.

Vidit

Vidit hæc ipſe cárnifex, qui manum repréſſit hærens, & ſtupens; ſed demum ictum perêgit, ne perìret Mártyrum triúmphus. Secúri percúſſi juxta civitâtem Calagurritânam prope torréntem Arenâlis tértio nonas Mártij, ibîdem ſepúlti ſunt. Unde póſteà tranſláti ad Eccléſiam Cathedrâlem prídie Kaléndas Septémbris, eo tranſlatiônis die tamquam Patróni miráculis illuſtres, præcípua colúntur veneratióne.

℟. Tamquam aurum in fornáce probâvit eléctos Dóminus, & quaſi holocáuſti hóſtiam accêpit illos; & in témpore erit reſpéctus illôrum * Quóniam donum & pax eſt eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritâtem: & fidéles in dilectiône acquiéſcent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia S. Gregorij Papæ in Evang. Cùm audiéritis prælia. ut in Communi plurimorum Martyrum. ℟. viii. Hæc eſt vera fratérnitas, ut ibidem.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio in Laudibus, ſi venerit in Quadrageſima.

AD LAUDES.

Hymnus.

Ille laus occúlta non eſt,
Nec ſenéſcit témpore:
Miſſa quòd ſurſum per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patêre cæli,
Præmicándo oſténderent.

Illîus fidem figúrans
Nube fertur ánulus:
Hic ſui dat pignus oris,
Ut ferunt, orárium,
Quæ ſupérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.

Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abſcónditur,
Ac diu viſum ſequâcem
Téxtilis candor fugit:
Subvehúntur uſq; in aſtra,
Nec vidéntur ampliùs.

Vidit hoc convéntus adſtans;
Ipſe vidit cárnifex;
Et manum repréſſit hęrens,
Ac ſtupôre oppáluit,
Sed tamen perêgit ictum,
Ne perîret glória.

Hoc bonum Salvátor ipſe,
Quo fruâmur, præſtitit,
Mártyrum cùm membra noſtro
Conſecrâvit óppido:
Sóſpitent quæ nunc Colónos,
Quos ibêrus álluit.

Sempitérna ſit beátæ
Trinitáti glória:
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unîus

Unîus, Trinîque nomen
Laudet Univérsitas. Amen.

In secundis Vesp. fit commemorat. S. Casimiri Confess. & Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Deinde S. Lucij Papæ & martyris.

DIE VIII. MARTII.

In festo S. Joannis de Deo Confessoris. Semidupl.

Omnia de Communi Confess. non Pontificis, præter ea, quæ hîc ponuntur.

Oratio.

DEus, qui beâtum Joánnem, tuo amôre succénsum inter flammas innóxium incédere fecísti, & per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsius suffragántibus méritis, ut igne charitâtis tuæ vítia nostra curéntur, & remédia nobis ętérna provéniant. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Ecclesiastici: Beâtus vir. de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

JOánnes de Deo ex Cathólicis, piísque paréntibus in óppido Montis majôris juniôris regni Lusitániæ natus, quàm sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuêtus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campánę sua sponte emíssus ab ipso ejus nativitâtis témpore non obscúrè prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratiône, Divína operánte virtûte revocâtus, magnæ sanctitâtis exhibère spécimen cœpit, & ob audîtam prædicatiônem verbi Dei sic ad meliôra se excitâtum sensit; ut jam ab ipso sanctiôris vitæ rudiménto consummâtum áliquid, perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsius contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, à plerísque ceu demens gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinâtum conjícitur. At Joánnes cæléstí charitâte magis incénsus, gémino, atque amplo valetudinário ex piôrum eleëmósynis in civitâte Granaténsi extrúcto, jactóque sui Ordinis fundaménto Ecclésiam nova prole fœcundâvit. Fratrum Hospitalitâtis, infirmis præcláro animârum, corporúmque profèctu inserviéntium, & longè latêque per orbem diffusôrum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodîvit eum ab inimícis, & à seductóribus tutâvit illum: * Et dedit illi claritâtem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias

vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

PAupéribus ægrótis, quos própriis, quandóque húmeris domum deferêbat, nulla in re ad animæ corporísq; salútem proficua déerat. Effúsa quoque extra nosocómium charitàte indigéntibus muliéribus víduis, & præcípuè virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrâbat, curámque indeféssam adhibêbat, ut carnis concupiscéntiam à próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminâret. Cùm autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitâtum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosiliit in ignem, huc illuc discúrrens, donec tum infirmos húmeris exportátos, tum léctulos è fenéstris projéctos ab igne vindicâvit, ac per dimídiam horam inter flammas jam in imménsum succrescéntes versâtus, exíndè divínitùs incólumis, univérsis cívibus admirántibus exîvit, in schola charitàtis édocens segniôrem in eum fuísse ignem, qui foris usserat, quàm qui intus accénderat.

℟. Amâvit eum Dóminus, & ornâvit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronâvit eum.

℣. Induit eum Dóminus lóricam fidei, & ornâvit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

MUltíplici asperitâtum génere, demississima obediéntia, extréma paupertâte, orándi stúdio, rerum divinârum contemplatiône, ac in beâtam Vírginem pietâte miríficè excélluit, & lacrymârum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis ritè, sanctéque reféctus, víribus licet destitûtus; própriis indûtus véstibus è léctulo surgens; ac provolûtus in génua, manu & corde Christum Dóminum è Cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártij, anno milléssimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini, quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, & in eádem córporis constitutiône odôrem mirè fragrántem diffúndens sex círciter horas, quoúsque indè dimôtus fuísset, tota civitâte inspectánte, mirabíliter permánsit; quem ante & post óbitum plúrimis miráculis clarum Alexánder Octávus Póntifex máximus in Sanctôrum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in

in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervênit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélij secúndùm Matthæum.

Léctio vij. *Cap.22.*

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi, & interrogâvit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandâtum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matthæum.

SAdducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur, cumque quiéscere oportêret, decertâre voluérunt; & Legis perítiam profiténtem præmittunt, non díscere, sed tentâre cupiéntes : ac ita intérrogant: Quodnam primum mandâtum in Lege sit. Nam cùm primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatûrum ad mandâtum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciêbat, hoc modo intérrogant : Quid ígitur Christus? ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livôre tabéscerent : Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum, & magnum mandâtum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercêdat pro peccátis ómnium populôrum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Léctio viij.

QUamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud índucit, & ab illo rursus munîtur. Quicúmque enim malè agit, ódio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, & abomínábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterùm : Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt à fide. Et, Qui díligit me, mandâta mea servâbit, quorum caput, & radix est, Díliges Dóminum Deum tuum, & próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos simi-

similes homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertâtur à núptiis. ℣ Vigilâte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

[illegible]

SI ergo dilígere Deum, dilígere próximum est (nam si díligis me, ô Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam diléctio próximi facit ut mandâta custódias: méritò ait in his totam Legem, & Prophétas pendêre. Et quemádmodum in superióribus cùm de resurrectióne interrogarêtur, plus dócuit, quàm tentántes petébant: Sic in hoc loco de primo interrogâtus mandáto, secúndum étiam non valdè, quàm primum inferiùs, spontè áttulit: secúndum enim est primo símile. Ita occúltè insinuâvit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulâtur.

Te Deum laudâmus.

Si hoc [illegible] venerit in Quadragesima, nona lectio legitur de Homilia [illegible], & de ea [illegible] commemoratio.

OFFI-

OFFICIUM S. JACOBI APOSTOLI, HISPANIARUM APOSTOLI ET PATRONI.

Ex indulto Clementis Papæ IX. dato Romæ 23. Junij 1667 recitandum in omnibus Hispaniarum Regnis [illegible] sub ritu Semiduplici, omnibus Feriis secundis, non impeditis Festo novem Lectionum; excepto Adventu, Quadragesima, Vigiliis & Feria secunda Rogationum.

In secundis Vesperis Dominicæ fit commem. S. Jacobi Ant. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia: occîdit autem Jacôbum fratrem Joánnis gládio. ℣. In omnem terram exîvit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eôrum.

Oratio.

Esto Dómine plebi tuæ sanctificâtor & custos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui munîta præsidiis, & conversatiône tibi pláceat, & secúra mente desérviat.

Deinde Ant. Sancta María, & reliqua [illegible] completa.

Ad Matutinum omnia usque ad Lectiones, de Communi Apostolorum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Procédens Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem ejus, in navi, * Et vocâvit eos: qui statim relíctis rétibus, & patre, secúti sunt Dóminum. ℣. Erant Jacôbus & Joánnes fratres in navi cum Zebedæo patre eôrum, reficiéntes rétia sua. Et vocâvit.

℟. ij. Vocâvit ad se Dóminus Jacóbum Zebedæi, & Joánnem fratrem Jacóbi, & fecit ut essent secum inter duódecim, & ut mítteret eos prædicáre. * Et impósuit eis nómina, Boanérges, quod est, filij tonítrui. ℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum, & in fines orbis terræ verba eôrum. Et impósuit.

℟. iij. Cùm veníffet Jesus in domum príncipis Synagógæ; * Non permísit intráre secum quemquam, nisi Petrum, & Jacôbum, & Joánnem, & patrē & matrem puellę. ℣. Et dixit: Nolite flere, non est mórtua puélla

puélla, sed dormit. Non permísit. Glória Patri. Non.

MENSIBUS FEBRUARII ET MARTII.

Dicuntur Lectiones secundo & tertio Nocturno, quæ infra assignantur.

In ij. Nocturno. Lectio iiij.

JAcôbus, Zebedæi filius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocâtus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, secûtus est Dóminum, & ambo ab ipso Jesu Boanérges, id est, tonítrui filij, sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máximè diléxit, & testes esse vóluit suæ transfigurationis, & interésse miráculo, cùm archisynagógi filiam à mórtuis excitâvit, & adésse cùm secéssit in montem Olivéti, Patrem oratûrus, ántequam à Judæis comprehenderêtur. ℟. Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montē excélsum seórsum: * Et transfigurátus est ante eos. ℣. Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes. Et transfigurátus.

Lectio v.

POst Jesu Christi ascénsum in cælum, in Judæa & Samaría ejus divinitátem prædicans, plurimos ad Christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit: ex quorum número septem póstea Epíscopi à beáto Petro ordináti, in Hispániam primi dirécti sunt. Deinde Jerosólymam revérsus, cùm inter álios Hermógenem magum fidei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa Cláudio Imperatôre ad regnum elátus, ut à Judæis grátiam iníret, Jacóbum líberè Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnâvit. Quem cùm is qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium subeúntem vidísset: statim se & ipse Christiánum esse proféssus est. ℟. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibo? aut baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? dixit Jesus Jacóbo & Joánni, filiis Zebedæi. * At illi dixérunt ei, Póssumus. ℣. Cálicem quidem, quem ego bibo, bibétis; & baptísmo quo ego baptízor, baptizabímini. At illi.

Lectio vj.

AD supplícium cùm raperéntur, pétiit ille à Jacóbo véniam; quem Jacôbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cùm paulò antè Jacôbus paralyticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa

ma celebritâte cólitur, conveniéntibus eò religiônis & voti causa ex toto terrârum orbe peregrínis.

℟. Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem secum, & cœpit pavêre & tædêre. * Et ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem. ℣. Sustinête hîc, & vigilâte mecum. Et ait illis. Glória Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Euangélij secúndùm Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 20. c*

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiôrum Zebedæi cum filiis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 66. in Matth.

NOn turbêtur quisquam, si ádeò imperféctos dícimus Apóstolos fuisse: nondum enim mystérium crucis erat consummâtum, nondum grátia Spíritus in corda ipsôrum infûsa. Quòd si virtûtem ipsôrum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, considera, & vidêbis omnem ab illis pervérsam affectiônem fuisse superâtam. Hac enim de causa eôrum modò imperféctio revelâtur: ut apértè percípere possis, quales súbitò per grátiam effécti fuérunt. Quòd ígitur nihil spiritále petébant, nec de cæléſti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciâmus étiam quómodo accédant, & quid dicant. Vólumus, ínquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus: Quid vultis? respóndit non ignórans certè, sed ut eos respondêre cogat, & ulcus détegat, & ita medicaméntum appônat.

℟. Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia: * Occídit autem Jacôbum fratrem Joánnis gládio. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapiéntes, & scribas, & ex illis occidêtis. Occîdit. Lectio viij.

ILli verò cùm erubéscerent, & verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eò devénerant; seórsum ab áliis discípulis, Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis manifésti fierent: & ita demum ea quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primâtum hujus consessus impetrâre: & præpóni quidem se céteris sciébant; Petrum verò sibi præférri formidán-

midántes, dícere ausi sunt: Dic ut unus à déxteris, alter à siníſtris ſédeat. Et urgent dicéntes: Dic. Quid ígitur ipſe? Ut ſignificâret eos nihil pétere ſpiritâle, ſed nec ſcire quidem quid póſtulent: non enim pétere audérent, ſi ſcirent: Neſcìtis, ait, quid petâtis: neſcìtis quàm magnum hoc ſit, quàm mirábile, ac ipſas ſuperióres excédens virtútes.

℟ Iſte eſt, qui ante álios Apóſtolos primus plantâvit Eccléſiam ſánguine ſuo: *Cujus corpus in Gallæciam delâtum, per totum orbem glória illuſtrâtur. ℣. O ſidus, ô decus Hiſpániæ, ſancte Jacôbe Apóſtole, intercêde pro nobis ad Deum qui te elêgit. Cujus corpus. Glória Patri. Cujus corpus.

Lectio ix.

ET adjêcit: Potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus ſum, & baptíſmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo ſtatim ab hac opiniône ipſos remôvit, contrária eis díſſerens. Nam vos, inquit, de honóribus & de corónis mecum ágitis: ego verò de luctámine atque ſudôre díſſero. Non præmiôrum hoc tempus eſt, nec illa glória mea modò apparêbit: ſed cædis ac periculôrum tempus præſens eſt. Péríſpice autem quáliter ipſo interrogatiônis modo & hortâtur & állicit. Nō enim dixit: Poteſtíſne cædem ſubîre, poteſtíſne veſtrum effúndere ſánguinem? ſed, Quonam pacto potéſtis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit, Quem ego bibitûrus ſum: ut ipſa cum eo communicatiône labôrum promptióres redderéntur.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ACcéſſit ad Jeſum mater filiôrum Zebedæi cum fíliis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Pſalm. Dóminus regnâvit, cum reliquis de Dominica. Aña Dic, ut ſédeant hi duo filij mei, unus ad déxteram tuam, & unus ad ſiníſtram in regno tuo. Aña Potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus ſum? Dicunt ei: Póſſumus. Aña Cálicem quidem meum bibêtis: ſedêre autem ad déxteram meam & ad ſiníſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus parâtum eſt à Patre meo. Aña Quicúmque volúerit inter vos major fieri, ſit veſter miníſter.

Capitulum. 1. Cor. 4 b

FRatres, Puto, quòd Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſténdit, tamquam morti deſtinátos: quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus.

JEsu salus mortálium,
Nobis ades, dum dícimus
Laudes Patróno Hispániæ,
Tuam canéntes glóriam.
Laudándus hic est únicè,
Quòd primus in certámine
Apóstolis ex ómnibus
Pro te profúdit sánguinem.
Tui beâtus plúribus
Notis amôris máximi:
Quòd testis usque intérfuit
Recónditis mystériis:
Seu vi poténtis déxteræ
Surgit Jaïri fília,
Quando in patérnis ædibus
Est excitâta ab ínferis:
Seu vultus,ut sol, spléndidus,
Et vestis, ut nix, cándida,
Thabôris alto in vértice
Signum tuæ dant glóriæ:
Seu monte olívis cónsito
Angôris est index tui
Sudor, tuo de córpore,
Ceu gutta manans sánguinis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & omne in sæculũ.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Visitâvit nos per sanctum suum Apóstolum, & fecit salútem de inimícis nostris Dóminus Deus noster. Oratio.

ESto Dómine plebi tuæ sanctificâtor & custos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui munita præsidiis, & conversatióne tibi pláceat,& secura mente desérviat. Per Dóminum.

Deinde Aña. Sancta María. Et aliqua Suffragia consueta.

Ad Tertiam, Antiphona.

Dic, ut sédeant. Capitul. Fratres, Puto, quòd Deus. ut supra 51.

℟. br. In omnem terram, * Exîvit sonus eôrum.In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eôrum. Exîvit. Glória Patri.In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.

Potéstis bíbere cálicem.

Capitulum. 1.Cor.4.c

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortâtus est principâtus eôrum.

Ad Nonam, An. Quicũq;

Capitulum. 1.Cor.4.d

NAm si decem míllia pædagogôrum habeâtis in Christo, sed non multos patres:

tres: nam in Christo Jesu per Euangélium ego vos génui.
℟. br. Nimis honoráti sunt. * Amíci tui Deus. Nimis.
℣. Nimis confortâtus est principâtus eôrum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, nisi sequatur festum duplex, Antiphonæ de Laudib. Psalmi de Communi Apostolorum in ij. Vesperis.

A Capitulo de sequenti festo, si fuerit Semiduplex & tunc pro commem. S. Jacobi, Aña. O beâtum Apóstolum. ℣. Annuntiavérunt. ut infrà Oratio. Esto Dómine. ut suprà. 52.

Posteà Aña. Sancta Marîa, & reliqua Suffragia consueta.

Si verò non sequatur festum Semiduplex.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *b*

FRatres: Puto, quòd Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus.

DEfénsor alme Hispániæ
Jacôbe, vindex hóstium
Tonítrui quem filium,
Dei vocâvit Fílius.

Huc cæli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audîque læti débitas
Grates tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispánia,
Felix tuo quæ nómine:
Te gloriâtur júgiter
Dignâta sacris óssibus.

Tu, cæca nox atque ímpia,
Nos cùm tenêret vánitas,
Lucem salûtis prímitus
Oris Ibéris ímpetras.

Tu, bella cùm nos cíngerent
Es visus ipso in prælio,
Equôque & ense acérrimus
Mauros furéntes stérnere.

Freti tuo nos pígnore,
Largum tuo te múnere
Rogâmus omnes, ut tuæ
Spe prótegas præséntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & omne in sęculum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beâtum Apóstolum, qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolôrum, Dómini cálicem bíbere méruit! O gloriôsum Hispániæ regnum, tali pígnore ac patróno munítum, per quem fecit illi magna qui potens est, allelúia.

Oratio. Esto Dómine. ut suprà 52.

Deinde Antiphona. Sancta Marîa. cum reliquis Suffragiis consuetis.

EXORCISMUS
CONTRA
IMMINENTEM TEMPESTATEM FULGURUM, ET GRANDINIS.

PEr signum ✠ Crucis, de inimicis ✠ nostris, líbera nos ✠ Deus noster. In nómine Patris, ✠ & Filij, & Spíritus sancti, Amen.

Dicitur Symbolum fidei, scilicet Credo in Deum Patrem, &c.

Deinde Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum & terram. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc & usque in sæculum. ℣. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus. ℟. Et fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. ℣. Exurge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiônem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus. Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui fecísti cælum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt, quique flúmini Jordáni benedixísti, atque in eo baptizári voluísti, & tuas sanctíssimas manus & bráchia sacratíssima in cruce extendísti, quibus áërem sanctificásti: obsecrâmus imménsam pietâtis & bonitâtis tuæ abundántiam, quátenus has nubes, quas ante me & post me, & supra me, à dextris & à siníftris vídeo áërem perturbâre, dissólvere & annihilâre dignêris: ut alligâta potéstas dęmonum ímpiè desæviéntium deficiat & turbêtur, ad laudem tui sanctíssimi nóminis; & potentíssimę majestâtis tuæ. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitâte Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Posteà conversus ad nubes signet eas signo ✠ dicens:

Circúmdet te nubes Deus ✠ Pater. Circúmdet te Deus ✠ Fílius. Circúmdet tę Deus Spíritus ✠ sanctus. Déstruat te Deus ✠ Pater. Déstruat te Deus ✠ Fílius. Déstruat te Deus Spíritus ✠ sanctus. Cómprimat te Deus ✠ Pater. Cómprimat te Deus ✠ Fílius. Cómprimat te Deus Spíritus ✠ sanctus. Amen.

Obsecratio. Sanctus Matthæus,

thæus, sanctus Marcus, sanctus Lucas, sanctus Joánnes Euangelista, qui Christi Euangélium per quátuor mundi partes divulgárunt, ipsi suis méritis & précibus hanc tempestâtem à término isto, & ab ómnibus Christianôrum finibus, ab eôdem Dómino nostro Jesu Christo obtíneant effugári & depélli.

EXORCISMUS.

ET ego peccátor, & Christi Sacérdos seu minister, licet indígnus, auctoritâte & virtûte ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi summi Imperatôris, non mea poténtia inníxus & confisus, vobis præcípio immundíssimi spíritus, qui has nubes seu nébulas concitâtis, in virtûte ejúsdem Dei & Dómini nostri Jesu Christi, per ✠ sanctíssimam ejus Incarnatiônem, per sanctam Nativitâtem, per Baptísmum & Jejúnium ipsîus, per ejus sanctíssimam Crucem ✠ & Passiônem, per sanctam Resurrectiônem, per admirábilem Ascensiônem, per treméndum Advéntum ejus & Judícium, per mérita intemerátæ sempérque Vírginis Maríæ, & sanctíssimi N. & per mérita ómnium Sanctôrum, ut exeâtis ab eis, & eas dispergâtis in locis silvéstribus & incúltis; quátenus nocêre non possint homínibus, animálibus, frúctibus, herbis, arbóribus, aut quibuscúmque rebus humánis úsibus deputátis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, qui ventûrus est judicâre vivos & mórtuos, & sęculum per ignem. Amen. Ipse vobis ímperat, dæmones, qui has nubes commovêtis, de quo de nube lúcida dictum est: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui. ✠ Ipse vobis ímperat, qui sua sacratíssima Cruce & córporis sui sanctíssima in ea extensiône áërem purgâvit. ✠ Ipse vobis ímperat, qui per mortem suam vos, príncipem vestrum, mortémque devîcit, & ligâvit, atque ætérnæ gehénnæ mancipâvit ígnibus. ✠ Ipse vobis ímperat, qui inférno spoliáto surréxit à mórtuis. ✠ Ipse vobis ímperat, qui post quadragínta dies nube suscéptus; virtûte sua ascéndit in cælum. ✠ Ipse vobis ímperat, qui ventûrus est judicâre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem. ℟. Amen.

Et posteà ostendet Crucem in aëra dicens:

Ecce lignum sanctíssimæ Crucis, fugite partes advérsæ: vicit enim vos & mundum Dóminus noster Jesus Christus Fílius Dei; Imperâtor summus, leo de tribu Juda, radix David.

Posteà

Posteà aqua benedicta in modum Crucis ✠ aspergat quatuor latera. Dicendæ sunt etiam Litaniæ; si nondum quievit tempestas. Symbolum S. Athanasij. Quicúmque vult. Antiphona. Salve Regína. & Sub tuum præsidium. Canticum. Benedícite ómnia cum ℣. Glória Patri, & Fílio: in quolibet versu dicti Cantici.

Deinde ℣. Benedicâmus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudêmus, & superexaltêmus eum in sæcula. ℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix. ℟. Ut digni efficiâmur promissiónibus Christi ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiônem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscũ. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessiône veræ fidei, ætérnæ Trinitâtis glóriam agnóscere, & in poténtia majestâtis adorâre unitâtem; quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitâte, ab ómnibus semper muniâmur advérsus.

Oratio.

PRótege Dómine fámulos tuos subsídiis pacis, & beátæ Maríæ semper Vírginis patrocínio confidéntes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros.

Oratio.

A Domo tua, quæsumus Dómine, spiritáles nequítiæ repellántur, & aëris discédat malígnitas tempestâtum.

Oratio.

AD te nos, Dómine clamántes exáudi, & aëris nobis serenitâtem nobis tríbue supplicántibus, ut qui justè pro peccátis nostris affligimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiâmus.

Oratio.

LArgíri & conservâre fructus terræ dignâre Dómine Deus noster: ut temporálibus gaudeâmus auxíliis, & proficiâmus spirituálibus increméntis. Per Christum Dóminum nostrum.

POtest dici & Oratio illius Sancti, in cujus honore constructa est Ecclesia, & aliorum Sanctorum, in quibus plus de eorum adjutorio confidimus propter specialem devotionem nostram. Possunt dici & aliæ etiam devotæ Orationes cum compunctione, & cordis contritione, implorando semper misericordiam Dei. Et si adhuc tempus tempestuosum perseveraverit, poterunt suprà dicta pluries repeti.

FINIS.